

Statistik om Stockholm

Inkomster i Stockholm 2024

Årsrapport

Publicerad 2025-06-17

Förord

I denna rapport presenteras inkomster för individer och hushåll i Stockholms stad år 2024. Inkomstlagen som redovisas är sammanräknad förvärvsinkomst och arbetsinkomst för individer samt disponibel inkomst och ekonomisk standard för hushåll. Statistiken presenteras utifrån ett geografiskt perspektiv inom staden samt ur ett historiskt perspektiv upp till 20 år bakåt i tiden. Dessutom redovisas inkomsterna utefter variabler såsom kön, ålder och bakgrund för att belysa inkomstskillnader mellan grupper. Från och med 1 juli 2023 har stadsdelsområdena Rinkeby-Kista och Spånga-Tensta slagits samman till Järva och Östermalm och Norrmalm slagits samman till Norra Innerstaden. Det innebär att stadens geografiska indelning har minskat från 13 till 11 stadsdelsområden.

Rapporten är framtagen under våren 2026, men statistiken som presenteras avser år 2024. Eftersläpningen i statistiken beror på att grundmaterialet hämtas ur taxeringsuppgifter som Statistiska centralbyrån (SCB) får från Skatteverket. I huvudsak presenteras medianvärden av inkomstlagen, eftersom detta mått inte påverkas av extremvärden på samma vis som medelvärden.

Denna rapport ingår i rapportserien "Statistik om Stockholm". Rapporten är utarbetad av Linnea Fredriksson, Astrid Gustafsson och Åsa Wennblom från Sweco Sverige AB, på uppdrag av Stadsledningskontoret, Stockholms stad.

Mer information om inkomster i Stockholm finns på hemsidan:
<http://statistik.stockholm.se/>

Rapporten i korthet

Nedan följer en sammanfattning av de resultat som presenteras i rapporten. Fokus här är på de stora dragen, mer detaljerad beskrivning av statistiken finns i rapporten. Klicka på rubrikerna för att komma till respektive avsnitt som sammanfattningen avser.

Störst inkomstskillnad mellan män och kvinnor i familjebildande åldrar

År 2024 hade kvinnor i Stockholms stad ett medianvärde av den sammanräknade förvärvsinkomsten på drygt 414 tusen kronor, vilket var nästan 50 tusen kronor lägre än männens medianinkomst. Inkomstskillnaderna varierar med ålder, särskilt stora blir skillnaderna från 30-årsåldern då männens inkomster ökar snabbare än kvinnornas. Särskilt markant är skillnaden vid 39 års ålder, då männens medianinkomst är 83 tusen kronor högre än kvinnornas. Inkomstskillnaden kan delvis förklaras av att kvinnor i större utsträckning är föräldralediga och oftare arbetar deltid. Vid medelåldern är både mäns och kvinnors inkomster som högst och minskar därefter successivt med åldern.

Inkomstskillnaderna mellan män och kvinnor har minskat över en 20-årsperiod

Både mäns och kvinnors inflationsjusterade medianinkomster har ökat sedan år 2000, med en större procentuell ökning för kvinnor jämfört med män. Det innebär att inkomstskillnaderna under denna period har minskat. Mellan åren 2021 och 2023 minskade de inflationsjusterade medianinkomsterna för både män och kvinnor, med anledning av den kraftiga inflationen. Under år 2024 skedde en svag ökning av medianinkomsterna med 0,5 procent för kvinnor och 0,4 procent för män.

Personer med utländsk bakgrund hade i snitt lägre inkomster

Individer med utländsk bakgrund hade år 2024 en medianinkomst som var drygt 140 tusen kronor lägre jämfört med gruppen med svensk bakgrund. Inkomstgapet varierar med ålder och är minst vid 25-årsåldern och störst runt 50 år. Flera faktorer som ursprungsland, utbildningsnivå, vistelsetid i Sverige och orsak till invandring påverkar dessa inkomstskillnader. För åldersgruppen 66 år och äldre är det procentuella inkomstgapet mellan de med svensk respektive utländsk bakgrund ännu större, vilket kan ha sin förklaring i att gruppen med utländsk bakgrund har haft färre år på den svenska arbetsmarknaden, vilket resulterar i lägre pensioner.

Skillnader i arbetsinkomster (löner) varierade mellan sektorer och branscher

År 2023 hade företagssektorn den högsta genomsnittliga arbetsinkomsten, som var något högre än den statliga sektorns motsvarighet. Reallönerna var som lägst i den kommunala sektorn, cirka 150 tusen kronor lägre än i företagssektorn. Sedan år 2000 har reallönerna ökat inom samtliga branscher, dock ses en nedgång i reallönerna mellan åren 2021 och 2023, på grund av inflationen. Under år 2024 ökade reallönerna åter i den statliga sektor och företagssektorn, medan de fortsatte sjunka något inom den kommunala sektorn. Medianlönerna 2024 var högre för män än för kvinnor inom samtliga sektorer, dock var skillnaderna endast marginella i den kommunala sektorn. Uppdelat på branscher var männens medianinkomst högre än kvinnors motsvarighet i de flesta, förutom inom byggindustri samt transport och magasinering där kvinnors inkomster var högre. Inom energi och miljö var medianlönerna lika mellan könen.

Gruppen utrikes födda utgjorde en dryg fjärdedel av den förvärvsarbetande befolkningen i Stockholms stad år 2023. Arbetsinkomsterna var generellt lägre för utrikes födda jämfört med personer födda i Sverige, med störst skillnad inom företagssektorn där medianlönerna för utrikes födda var 16,4 procent lägre jämfört med gruppen inrikes födda. Gruppen utrikes födda är heterogen, med varierande bakgrund och utbildningsnivå, där den sistnämnda generellt är något lägre, vilket kan bidra till inkomstskillnaderna.

Ensamstående utan barn har lägst disponibel inkomst

Den största hushållsgruppen i Stockholms stad består av ensamboende kvinnor respektive män utan barn, vilket även är de hushållstyper med lägst medianinkomst (räknat utefter inkomstslaget disponibel inkomst) på drygt 300 respektive 340 tusen kronor.

Sammanboende med vuxna barn har högst disponibel årsinkomst, med ett medianvärde runt 1,1 miljon kronor. Att medianinkomsterna varierar kraftigt mellan dessa hushållstyper har delvis sin grund i hur många arbetande vuxna som bidrar till hushållets inkomst. Ensamstående hushåll har enbart en inkomst, medan sammanboende hushåll i regel har två inkomster.

Den ekonomiska standarden har sjunkit för ensamstående och övriga hushåll

Personer med utländsk bakgrund har generellt en lägre ekonomisk standard jämfört med personer med svensk bakgrund. För båda grupperna har de som är i åldern 20–65 år och är sammanboende utan barn högst ekonomisk standard, medan ensamboende män och kvinnor i åldern 66 år eller äldre har lägst ekonomisk standard. Den ekonomiska standarden

har minskat mellan 2020 och 2024 för ensamboende män respektive kvinnor i ålder 20–65 år och övriga hushåll inom båda grupperna, samt för ensamstående fäder med svensk bakgrund.

Var tredje ensamstående hushåll med barn med utländsk bakgrund har låg ekonomisk standard

Cirka en fjärdedel av kvinnor med utländsk bakgrund som är ensamstående med barn och ungefär lika stor andel av ensamboende män respektive kvinnor (66+ år) har en låg ekonomisk standard. För de med svensk bakgrund är förekomsten av låg ekonomisk standard som högst för ensamboende män 20–65 år, följt av ensamboende kvinnor 20–65 år. Om

andelen med låg ekonomisk standard studeras på mer finfördelade åldrar framgår att bland barn i åldern 0–19 år med utländsk bakgrund bor nästan en tredjedel i hushåll med låg ekonomisk standard, medan motsvarande andel för barn med svensk bakgrund är knappt sju procent.

Stora inkomstskillnader mellan stadens stadsdelsområden

Inkomstnivåerna varierar kraftigt mellan stadsdelsområdena i Stockholms stad, där medianvärdet av den sammanräknade förvärvsinkomsten var som högst i Kungsholmen och Norra innerstaden, medan befolkningen i Järva och Skärholmen hade de lägsta medianinkomsterna. Inkomstskillnader mellan könen och de med svensk respektive utländsk bakgrund varierar också i storlek mellan stadens stadsdelsområden. Järva är det stadsdelsområde som både har lägst medianinkomst och störst inkomstskillnad mellan könen samt bakgrund (svensk och utländsk).

Liksom för sammanräknad förvärvsinkomst, varierar den ekonomiska standarden mellan stadens stadsdelsområden. Andelen hushåll med hög ekonomisk standard var som högst i Norra innerstaden och Kungsholmen, medan andelen hushåll med låg ekonomisk standard var högst i Järva och Skärholmen.

Innehållsförteckning

Förord	2
1 Inkomster för individer i Stockholms stad	6
1.1 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20–65 år per kön	6
1.2 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20–65 år per bakgrund	8
1.3 Inkomster för befolkningen 66 år och äldre per kön	10
1.4 Inkomster för befolkningen 66 år och äldre per bakgrund	12
1.5 Inkomster för befolkningen efter geografisk indelning	13
1.6 Inkomster per bransch och sektor	21
2 Inkomster för hushåll i Stockholms stad	29
2.1 Hushållens disponibla inkomster	29
2.2 Hushållens ekonomiska standard	32
2.3 Hushållens inkomster och ekonomiska standard i stadens områden	37
3 Bilaga: Källor och definitioner	44

1 Inkomster för individer i Stockholms stad

I detta avsnitt presenteras inkomster för individer för Stockholms stad. Inkomstslaget som redovisas är *sammanräknad förvärvsinkomst*, som består av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. I inkomstslaget inkluderas löneinkomst, pension och skattepliktiga ersättningar såsom sjukpenning, föräldrapenning och a-kassa. Inkomster som inte redovisas är exempelvis studiemedel, ekonomiskt bistånd och bostadsbidrag samt kapitalinkomst. En mer utförlig beskrivning finns i 3 *Bilaga Källor och definitioner*.

En uppdelning av statistiken görs för befolkningen i åldrarna 20–65 år och 66 år och äldre i Stockholms stad per den 31 december 2024. Anledningen till att statistiken särredovisas på dessa åldersgrupper är att inkomsterna i åldersgruppen 20-65 år i huvudsak baseras på förvärvsarbete, medan inkomsterna för de äldre 66+ år i huvudsak består av pensionsutbetalningar.

1.1 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20–65 år per kön

År 2024 var medianvärdet av de sammanräknade förvärvsinkomsterna i Stockholms stad 414 300 kronor för kvinnor och 463 900 kronor för män. Kvinnor hade därmed 49 500 kronor (10,7 procent) lägre medianinkomst än män.

Om medianinkomsterna för män och kvinnor studeras utefter ålder, vilket redovisas i Figur 1, framgår att skillnaderna mellan könen varierar beroende på ålder. Vid åldrarna 20–22 år är kvinnornas medianinkomster högre än männens motsvarighet, vilka dock är de enda åldrarna då detta förhållande i inkomsterna mellan könen kan ses. I dessa åldrar är medianinkomsterna låga och inkomstskillnaderna är förhållandevis små, vilket kan härledas till att en stor grupp inte har börjat förvärvsarbete ännu. Därefter sker en brant ökning av medianinkomsterna i takt med att fler avslutar sina studier och etablerar sig på arbetsmarknaden. Strax innan 30-årsåldern avtar ökningstakten för båda könen, för kvinnor något mer än för männen. I åldrarna 31 till 39 års ålder ses en sammantaget mycket svag positiv utveckling med enstaka minskningar av medianinkomsterna för kvinnor, vilket sammanfaller med åldrarna för familjebildande. Även om ökningstakten avtar även för män i dessa åldrar ses inte någon motsvarande utplaning av inkomstnivåerna.

En förklaring till detta kan vara att kvinnor tar ut merparten (69 procent) av föräldrapenningdagarna¹ samt att kvinnor i större utsträckning än män deltidsarbetar², vilket resulterar i ett bortfall av förvärvsinkomsten. En konsekvens är att inkomstgapet mellan kvinnor och män ökar betydligt under denna period och är som störst i åldrarna mellan 37 och 39 år³. Allra störst är skillnaden i absoluta tal mellan män och kvinnor vid 39 års ålder då männens

¹ Statistiska centralbyrån. Tabell 4.2 - Ersatta dagar med föräldrapenning och för vård av barn efter kön. År 1974-2025. https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_LE_LE0201_LE0201Hem/Tema31b/table/tableViewLayout1/ Hämtad 2026-05-26.

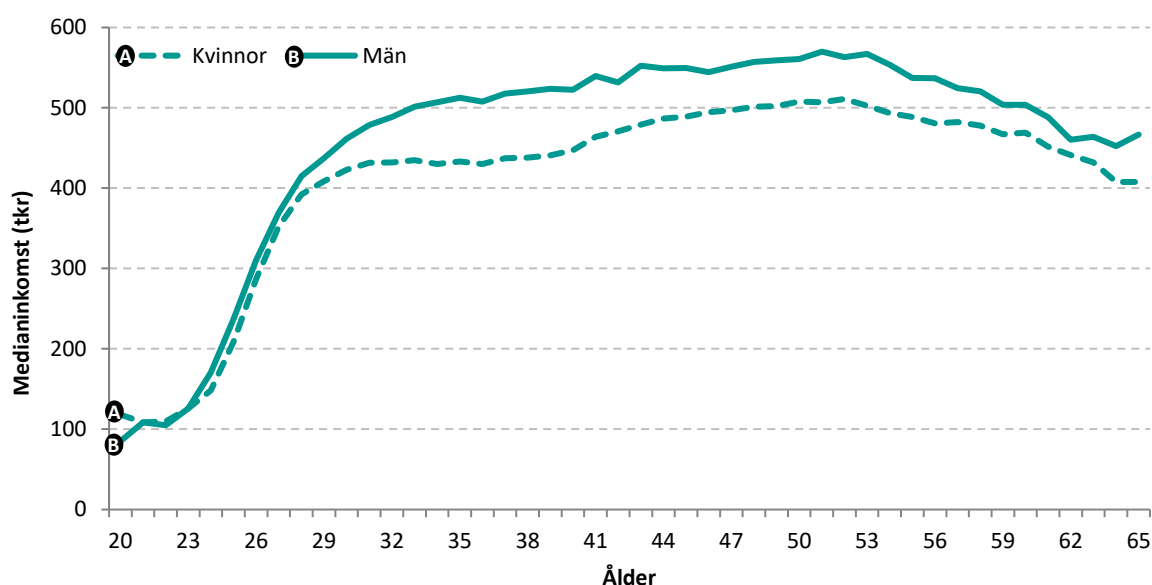
² Statistiska centralbyrån. Tabell 2.19 – Sysselsatta efter ålder och överenskommen arbetstid. År 2021-2025. https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_LE_LE0201_LE0201EKO/Tema219N/ Hämtad: 2026-05-26.

³ Bortsett från ett något större procentuellt inkomstgap lönegap vid 24 års ålder.

medianinkomster är 83 000 kronor högre än kvinnornas. Det innebär att kvinnornas medianinkomst är cirka 84,1 procent av männens motsvarighet i denna ålder. Därefter minskar inkomstgapet mellan könen fram tills de äldsta åldrarna då gapet återigen ökar.

För män och kvinnor var medianinkomsterna år 2024 som högst vid 51 respektive 52 års ålder, 569 900 kronor för män, och 511 000 kronor för kvinnor. Att medianinkomsterna är som högst i dessa åldrar kan bero på faktorer såsom att barnrelaterad frånvaro är mindre vanligt och att uttag av pension ej har påbörjats. Därefter minskar medianinkomsterna successivt fram till 65 års ålder för kvinnor och 64 år för männen. Efter 60 år ökar utträdet från arbetsmarknaden. I dessa åldrar märks en tydligare minskning av inkomsterna bland kvinnor jämfört med män. Den genomsnittliga åldern för att börja ta ut allmän inkomstgrundad pension uppgick till 65,4 år och den genomsnittliga utträdesåldern ur arbetskraften uppgick till 64,6 år under år 2025 enligt Pensionsmyndigheten⁴.

Figur 1: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per ålder och uppdelat på kön, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I Figur 2 nedan visas inkomstutvecklingen för män och kvinnor över en 20-årsperiod. Från och med år 2023 visas medianinkomsterna för åldersgruppen 20–65 år, på grund av en höjning av den lägsta åldern för uttag av inkomstgrundad pension. För perioden 2000–2022 redovisas medianinkomsterna för åldersgruppen 20–64 år, vilket innebär att inkomsterna från och med år 2023 inte är helt jämförbara med åren dessförinnan.

När inkomstutvecklingen för män respektive kvinnor studeras över en 20-årsperiod framgår att medianinkomsterna i fasta priser (justerat efter år 2024 års prisnivåer) har ökat successivt för båda könen fram till år 2021. Minskningen mellan åren 2021 och 2022 har sin orsak i inflationen som ökade kraftigt mellan dessa år⁵. År 2022 minskade de inflationsjusterade

⁴ Pensionsmyndigheten april 2026. *Pensionsåldrar och arbetslivets längd – svar på regeringsuppdrag 2026*.
<https://www.pensionsmyndigheten.se/statistik/publikationer/pensionsaldrar-arbetslivets-langd-2026/>

Hämtad 2026-05-27.

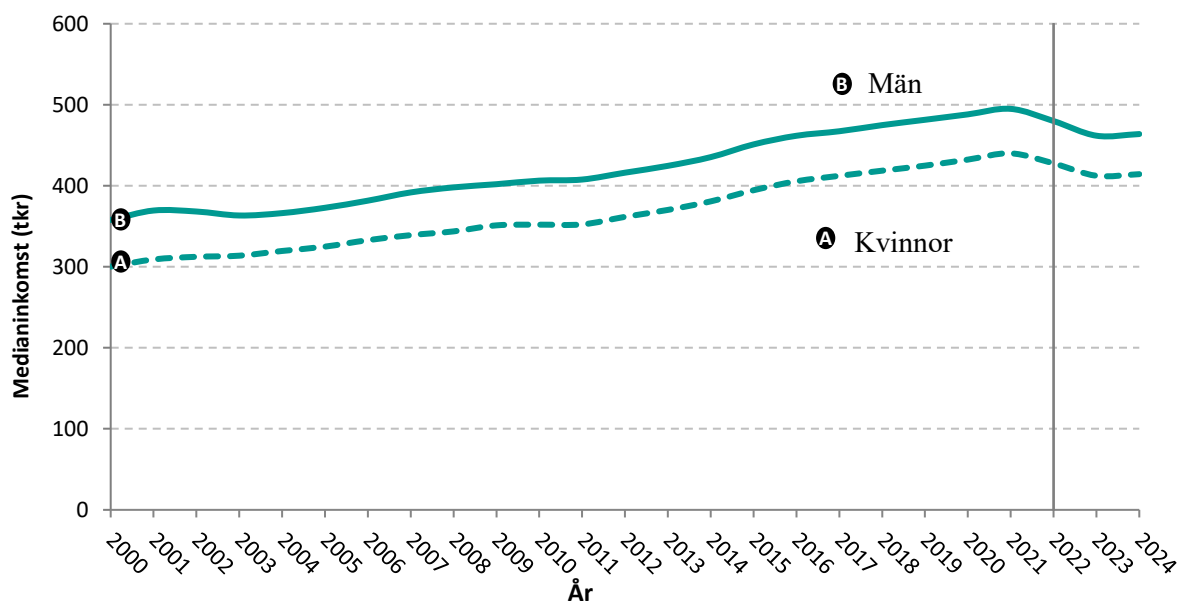
⁵ Statistiska centralbyrån. Sveriges ekonomi – statistiskt perspektiv, nr 4 2022. [Ekonomi tappar fart \(scb.se\)](https://www.scb.se/ekonomi-tappar-fart). Hämtad: 2024-05-20

medianinkomsterna med 12 400 kronor för kvinnorna och 15 000 kronor för männen, vilket motsvarar en minskning på 2,8 respektive 3,0 procent. År 2024 ökade medianinkomsterna svagt med 2 000 kronor för båda könen vilket motsvarade 0,5 procent för kvinnorna och 0,4 procent för männen.

På lång sikt har dock medianinkomsterna ökat för både kvinnor och män. Sedan år 2000 har mäns medianinkomster ökat med drygt 106 000 kronor, vilket är en ökning på 29,6 procent. Det innebär en årstakt på i snitt 1,1 procent. Under samma period har kvinnornas medianinkomster ökat med drygt 114 100 kronor, vilket motsvarar en ökning på 38,0 procent. Den genomsnittliga årstakten för kvinnor har legat på 1,4 procent.

Trots att kvinnornas medianinkomster har ökat mer än männens kvarstår skillnader i inkomstnivåer mellan könen under hela perioden. År 2000 uppgick kvinnors inkomster till 83,9 procent av männens inkomster. Mellan år 2001 och 2004 ökade kvinnors inkomster i förhållande till männens som mest under perioden, för att därefter sjunka eller ligga oförändrade under åren till och med 2008. Kvinnornas inkomster har gått från att utgöra 86,4 procent av männens inkomster år 2011 till att utgöra 89,3 procent av männens inkomster år 2024.

Figur 2: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst i fasta priser efter 2024 års prisnivå perioden 2000–2024 för båda könen. Perioden 2000–2022 avses åldersgrupp 20–64 och från och med år 2023 avses åldersgrupp 20–65 år.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

1.2 Inkomster för befolkningen i åldrarna 20–65 år per bakgrund

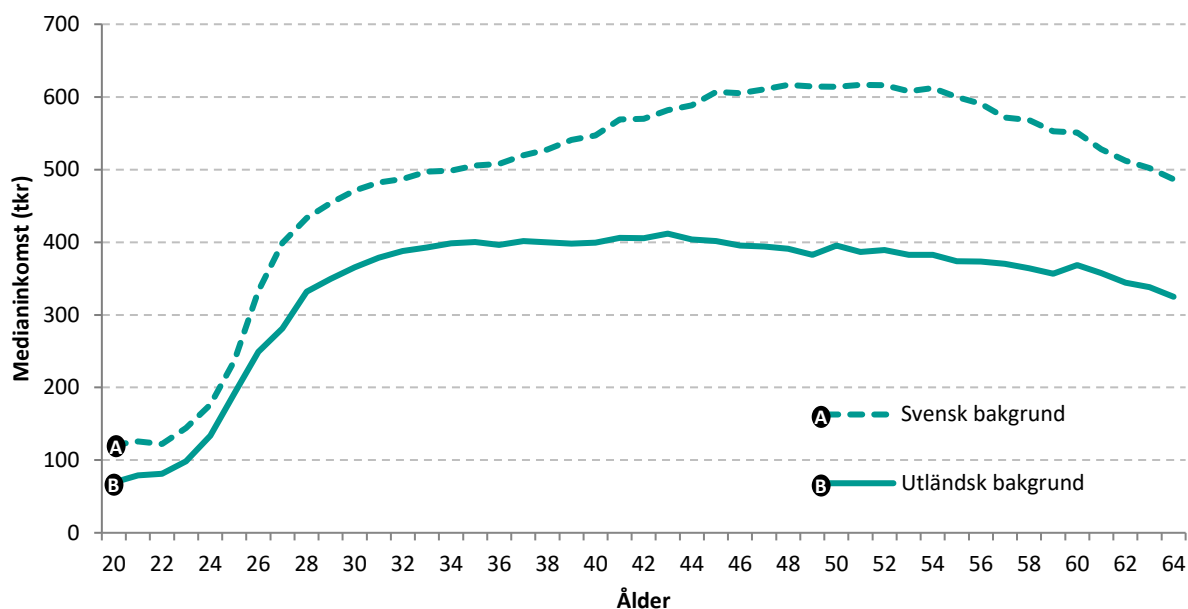
Bland befolkningen i Stockholms stad i åldern 20–65 år hade 39,4 procent utländsk bakgrund år 2024. Gruppen med utländsk bakgrund definieras som individer födda i utlandet alternativt

födda i Sverige med två utrikes födda föräldrar. Gruppen med svensk bakgrund utgörs i stället av individer födda i Sverige med minst en förälder som är född i Sverige. Inkomstskillnaderna mellan dessa två grupper är tydliga då medianinkomsterna för de med utländsk bakgrund uppgick till cirka 350 500 kronor, medan motsvarande medianinkomst för de med svensk bakgrund uppgick till ungefär 492 500 kronor år 2024. Medianinkomsten för individer med utländsk bakgrund var därmed 28,8 procent lägre jämfört med inkomsten för de med svensk bakgrund.

Av Figur 3 framgår att gruppen med svensk bakgrund har högre medianinkomst jämfört med de med utrikes bakgrund för varje ålder, men inkomstgapet varierar. Skillnaden är som minst i 25-årsåldern då inkomsterna för de med utrikes bakgrund uppgick till i snitt 81 procent av inkomsterna för de med inrikes bakgrund. Som störst är skillnaden mellan grupperna i åldrarna runt 50 år då inkomster för de med utrikes bakgrund utgör cirka 63 procent av inkomster för de med inrikes bakgrund.

När inkomsterna för de med utländsk bakgrund diskuteras bör det nämnas att det rör sig om en mycket heterogen grupp med varierande förutsättningar på arbetsmarknaden. Faktorer som ursprungsland, utbildningsnivå, vistelsetid i Sverige, ålder vid invandring och orsak till invandring påverkar förutsättningarna på den svenska arbetsmarknaden och därmed inkomsterna. Totalt sett har gruppen födda i utlandet en lägre utbildningsnivå jämfört med befolkningen födda i Sverige⁶, vilket skulle kunna vara en bidragande orsak till inkomstskillnaderna.

Figur 3: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst för individer med svensk och utländsk bakgrund i åldern 20–65 år, år 2024.

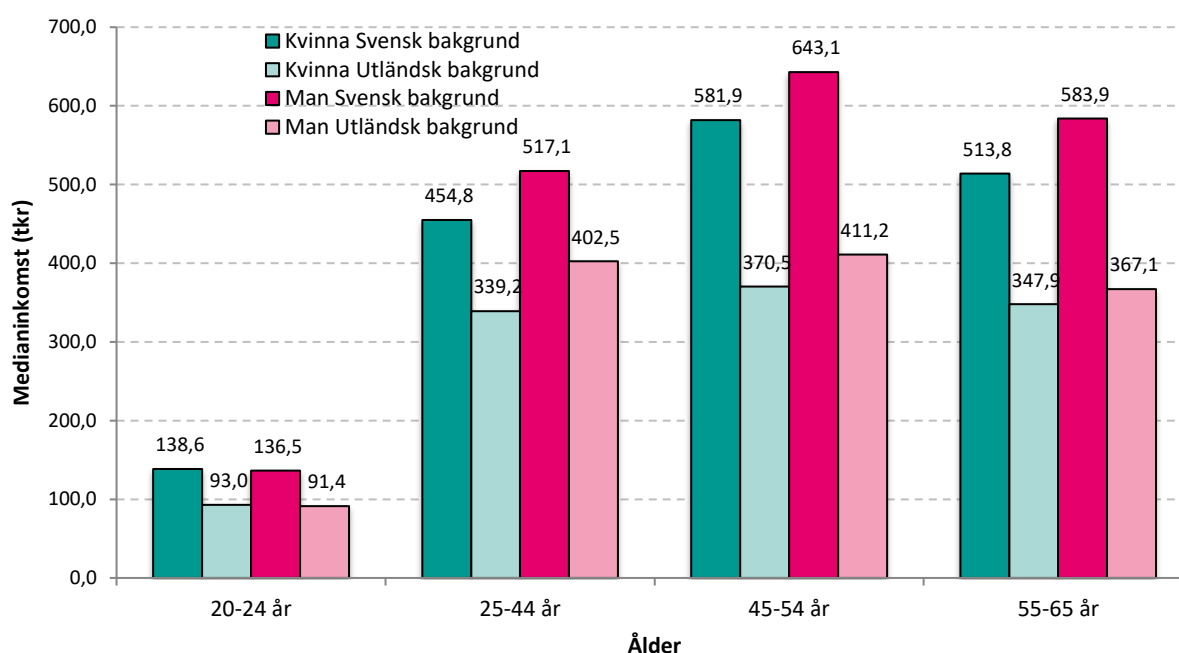

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

⁶ Befolkning 16–74 år efter ålder, nationell bakgrund, utbildningsnivå och utbildningsinriktning SUN 2020. År 2019-2024. https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_UF_UF0506_UF0506B/UtbsUNBefN/ Hämtad 2025-05-16.

När statistiken delas upp på kön, åldersgrupp samt svensk och utländsk bakgrund, framgår att både kvinnor med svensk respektive utländsk bakgrund har lägre inkomster än männen för samtliga åldersgrupper utom den yngsta, 20-24 år. I denna grupp har kvinnor med inrikes bakgrund högst medianinkomst, vilket framgår av Figur 4. I övriga åldersgrupper finns ett genomgående mönster där kvinnor med utländsk bakgrund har lägst inkomster, medan män med svensk bakgrund har högst inkomster. I åldersgruppen 45-54 år är skillnaden mellan grupperna som störst, då uppgår inkomsten för kvinnor med utländsk bakgrund till 57,6 procent av inkomsten för män med svensk bakgrund. Skillnaderna mellan könen är mindre bland de med utländsk bakgrund jämfört med de med svensk bakgrund för samtliga åldersgrupper.

Figur 4: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat på kön samt svensk och utländsk bakgrund, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

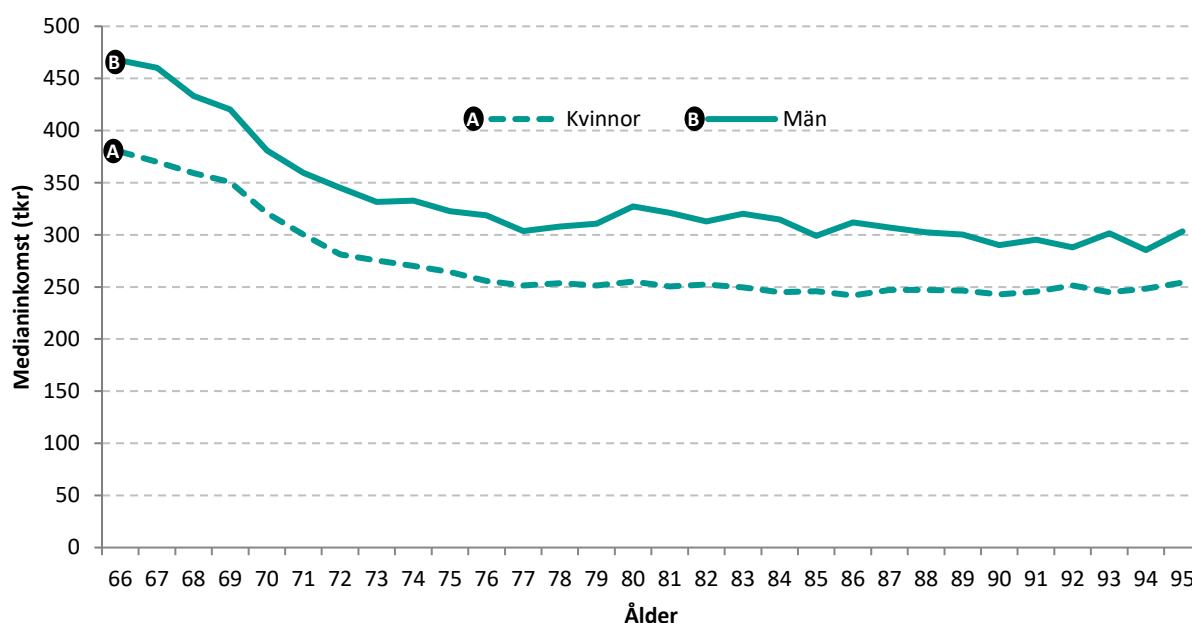
1.3 Inkomster för befolkningen 66 år och äldre per kön

I detta delavsnitt presenteras de sammanräknade förvärvsinkomsterna för åldersgruppen 66 år och äldre. År 2024 uppgick medianinkomsten för män i denna åldersgrupp till 345 500 kronor, medan motsvarande inkomster uppgick till 271 700 kronor för kvinnor.

Av Figur 5 framgår att medianinkomsterna minskar successivt från och med 66 års ålder för både kvinnor och män. Det beror på att fler och fler slutar förvärvsarbete med stigande ålder. Dessutom kan pensionsupplägg som innebär större uttag under de första pensionsåren bidra till den tydliga inkomstminskningen fram till cirka 75 års ålder. Vid 66 års ålder uppgår inkomsterna till 467 200 kronor för män och för 80-åriga män är medianinkomsten 327 300 kronor, vilket är en skillnad på 29,9 procent.

Medianinkomsten för 66-åriga kvinnor är 379 700 kronor och för kvinnor vid 80 år uppgår medianinkomsten till 255 100 kronor, vilket är 32,8 procent lägre. Kvinnor i åldersgruppen 66 år och äldre har liksom för åldrarna 23–65 år lägre medianinkomster än män för samtliga åldrar. Inkomstgapet mellan könen varierar mellan de olika åldrarna och det går inte att se något tydligt mönster förutom att skillnaderna är som minst hos de allra äldsta, som också har de lägsta inkomstnivåerna över lag. I Figur 5 visas inkomsterna fram till 96-åringar. Antalet personer i äldre åldrar är relativt få, vilket kan ge tydliga slumpmässiga effekter.

Figur 5: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst i åldrarna 65 år och äldre för kvinnor och män, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

De inflationsjusterade medianinkomsterna har ökat successivt för de äldre mellan åren 2000 och 2021, totalt med 32,2 procent för män och 48,7 procent för kvinnor. Mellan åren 2021 och 2022 noteras en minskning av medianinkomsterna i fasta priser med 2,5 procent för kvinnor och 2,8 procent för män, vilket kan härledas till den kraftigt ökade inflationen⁷. Även under år 2023 noterades en minskning av medianinkomsterna, dock är år 2023 inte helt jämförbar med föregående år med anledning av den omgrupperingen av åldersgrupper som gjorts i och med den höjda pensionsåldern⁸ ⁹. År 2024 ökade medianinkomsterna i fasta priser återigen, med 1,9 procent för kvinnorna och 0,8 procent för männen.

⁷ Statistiska centralbyrån. Sveriges ekonomi – statistiskt perspektiv, nr 4 2022. [Ekonomi tappar fart \(scb.se\)](https://www.scb.se/ekonomi-tappar-fart). Hämtad: 2024-05-20.

⁸ År 2000–2022 avses åldersgruppen 65 år och äldre. Från och med år 2023 avses 66 år och äldre.

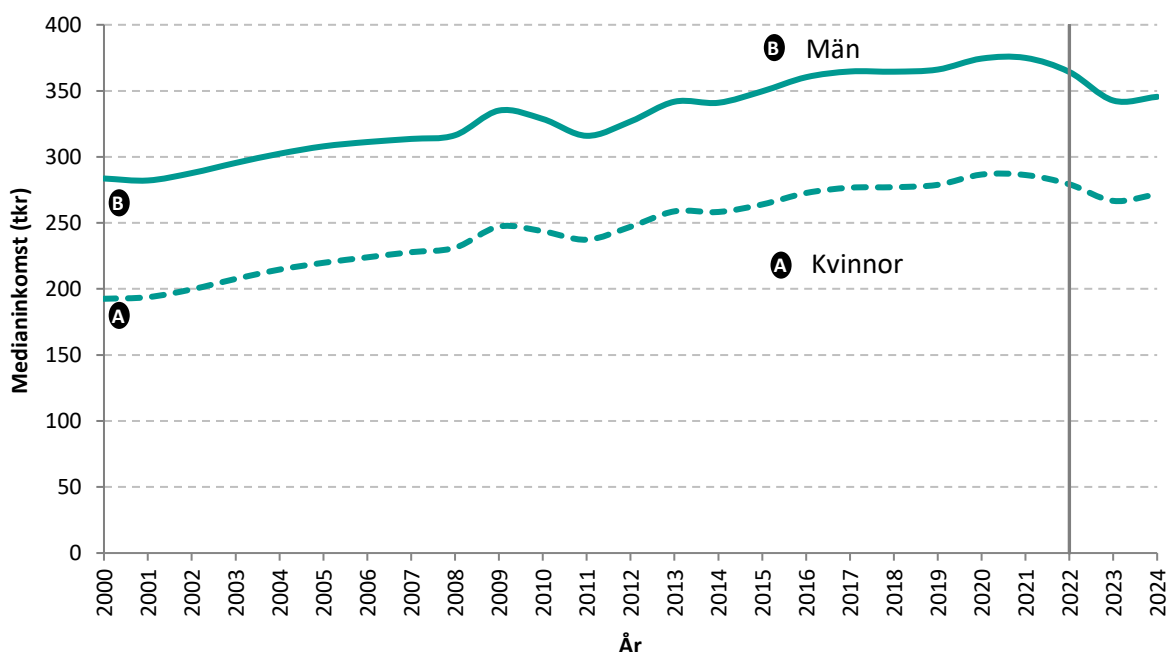
⁹ Pensionsmyndigheten april 2025. *Pensionsåldrar och arbetslivets längd – svar på regeringsuppdrag 2025*. <https://www.pensionsmyndigheten.se/statistik/publikationer/pensionsaldrar-arbetslivets-langd-2025/>. Hämtad 2025-05-16.

Minskningar av medianinkomsten har även setts historiskt under 2010 och 2011 samt 2014, som en konsekvens av den tidigare nedgången i ekonomin vilket påverkade de årliga omräkningar av den allmänna pensionen.

Trots att kvinnors medianinkomster under perioden 2000–2024 har ökat mer än för mäns motsvarighet kvarstår ett tydligt inkomstgap mellan könen under hela perioden. Vid periodens början, år 2000, uppgick kvinnornas medianinkomster till 67,9 procent av mäns medianinkomster. Vid år 2024 hade skillnaderna minskat till viss del då kvinnornas medianinkomster uppgick till 78,7 procent av mäns medianinkomster.

Figur 6: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst i fasta priser efter 2024 års prisnivå perioden 2000–2024 för båda könen. Perioden 2000–2022 avses åldersgrupp 65+ år och från och med år 2023 avses åldersgrupp 66+ år.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

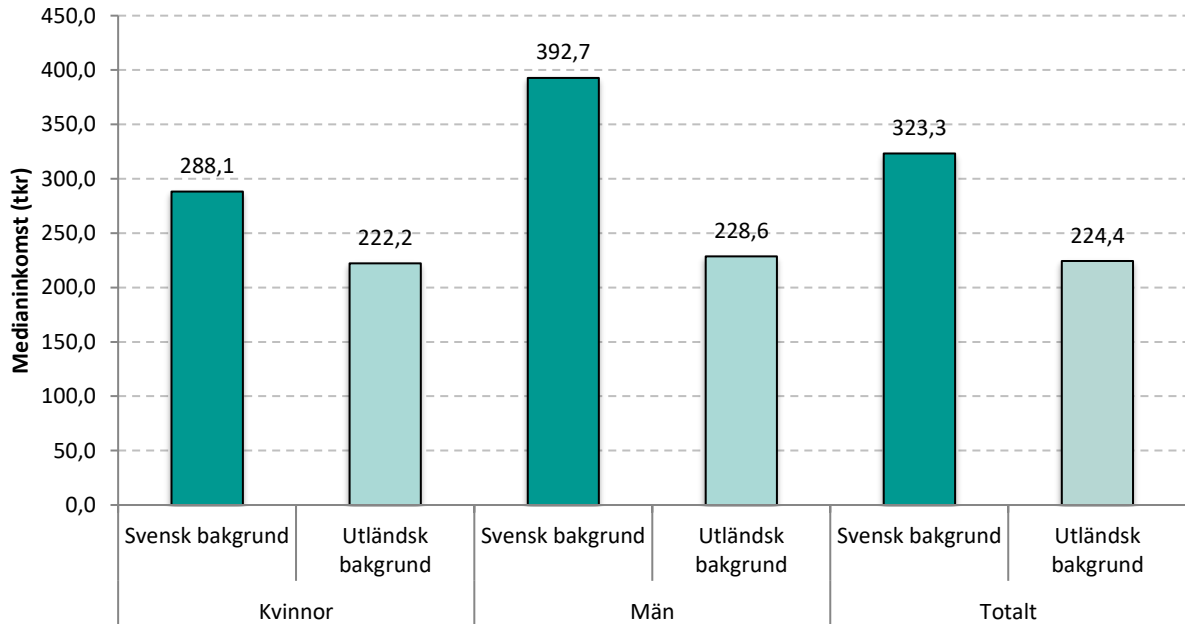
1.4 Inkomster för befolkningen 66 år och äldre per bakgrund

Av befolkningen i åldersgruppen 66 år och äldre hade en fjärdedel utländsk bakgrund år 2024. Andelen med utländsk bakgrund inom denna åldersgrupp är således lägre jämfört med andelen bland åldrarna 20–65 år (se avsnitt 1.1). Medianinkomsterna för äldre med svensk bakgrund uppgick år 2024 till 323 300 kronor, medan motsvarande inkomst för de med utländsk bakgrund var 224 400 kronor. Om medianinkomsterna studeras både för kön och bakgrund framgår att, liksom för befolkningen i åldern 20–65 år, medianinkomsten är högst för män med svensk bakgrund och lägst för kvinnor med utländsk bakgrund. Skillnaderna mellan kvinnor och män är även för de äldre betydligt mindre bland de med utländsk bakgrund jämfört med gruppen med svensk bakgrund.

En bidragande orsak till att medianinkomsterna är betydligt lägre för de med utländsk bakgrund är att denna grupp har förvärvsarbetat på den svenska arbetsmarknaden färre år än de med

svensk bakgrund och därmed har lägre pensioner. Enligt Pensionsmyndighetens¹⁰ uppgifter hade utrikes födda i genomsnitt 24,3 år med intjänande till inkomstgrundad pension bland de som påbörjade uttag av inkomstpension under år 2025. Personer födda i Sverige hade som jämförelse i genomsnitt 43,5 intjänandeår vid samma tidpunkt.

Figur 7: Medianvärde av sammanräknad förvärsinkomst för befolkningen 65 år och äldre, uppdelat på kön samt svensk och utländsk bakgrund, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

1.5 Inkomster för befolkningen efter geografisk indelning

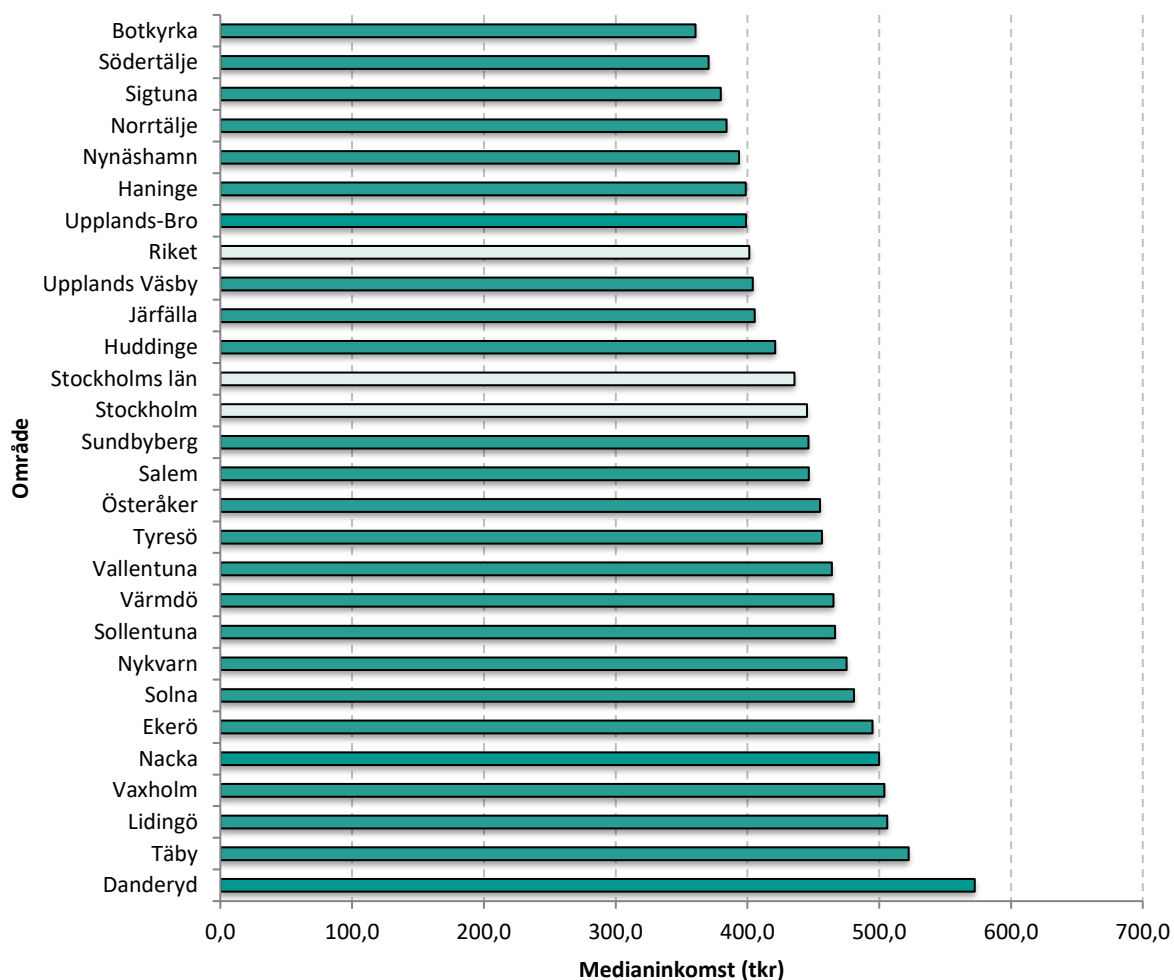
I detta delavsnitt presenteras medianvärden av sammanräknad förvärsinkomst efter geografisk indelning, för befolkningen 20–65 år respektive 66 år och äldre. För en jämförelse av Stockholms stads inkomster i en större geografisk kontext, presenteras medianinkomsterna för respektive åldersgrupp per kommun i Stockholms län samt för hela riket i Figur 8 och Figur 9.

Bland kommunerna i Stockholms län befinner sig medianinkomsten för åldersgruppen 20–65 år på plats 16 av länets 26 kommuner vad gäller inkomstnivå, vilket är högre än totalnivån för Stockholms län och för riket. Kommunen med högst medianinkomst är Danderyd, där medianinkomsten uppgick till 572 500 kronor år 2024. Därefter följer Täby och Vaxholm, vars medianinkomster uppgick till 522 300 kronor respektive 506 200 kronor. Befolkningen i Botkyrka kommun hade den lägsta medianinkomsten i länet, 360 500 kronor, följt av Södertälje och Sigtuna vars medianinkomster uppgår till 370 500 respektive 379 700 kronor. Botkyrka,

¹⁰ Pensionsmyndigheten, [Pensionsåldrar och arbetslivets längd - svar på regeringsuppdrag 2026 | Pensionsmyndigheten](#), hämtad 2026-05-27.

Södertälje och Sigtuna är även de tre kommuner i Stockholms län som har högst andel i befolkningen med utländsk bakgrund¹¹.

Figur 8: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per kommun i Stockholms län samt hela riket för befolkningen 20–65 år, år 2024.

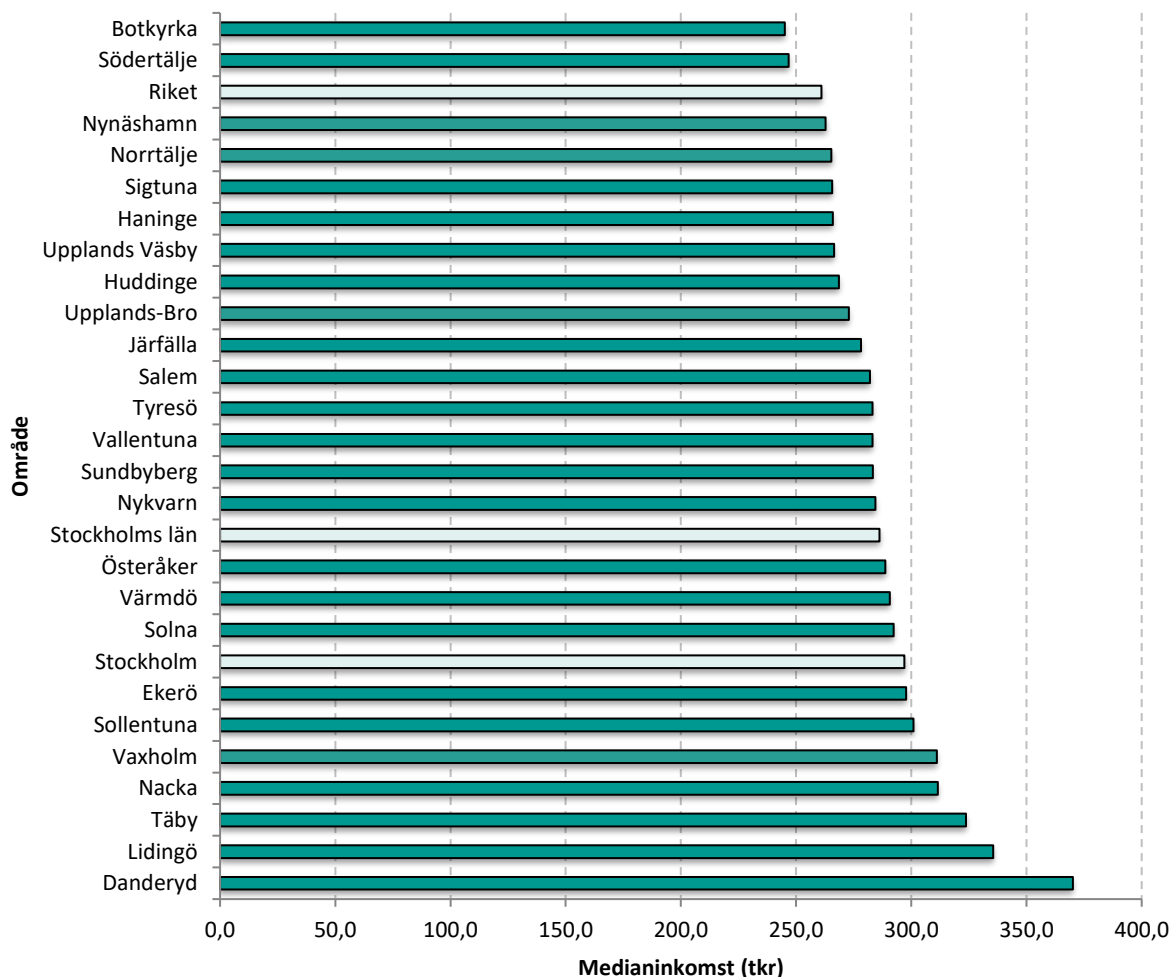
Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

När medianvärdena för sammanräknad förvärvsinkomst studeras för åldersgruppen 66 år och äldre noteras i stort sett samma mönster vad gäller kommuner med högst respektive lägst medianinkomster, dock på en generellt lägre nivå för respektive kommun jämfört med inkomsterna i åldersgrupper 20–65 år. I Danderyds kommun var medianinkomsterna som högst, 370 100 kronor och i Botkyrka är medianinkomster lägst på 245 100 kronor. I Stockholms stad uppgick medianinkomsten för åldersgruppen 66+ år till 286 200 kronor, vilket

¹¹ Statistiska centralbyrån (SCB). Inrikes och utrikes födda efter region, ålder och kön. År 2000 – 2024. https://www.statistikdatabasen.scb.se/pxweb/sv/ssd/START_BE_BE0101_BE0101E/InrUtrFoddaRegAlKon/ Hämtad 2025-05-16

betyder att Stockholms stad placerar sig på åttonde plats vad gäller medianinkomst i fallande ordning i länet.

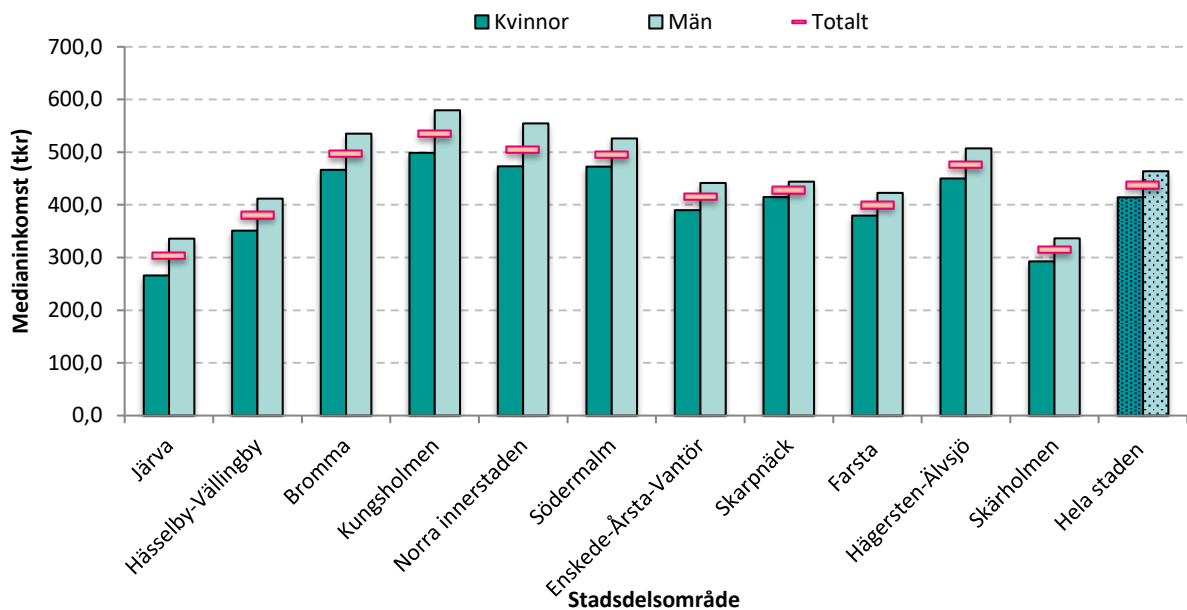
Figur 9: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per kommun i Stockholms län samt hela riket för befolkningen 66 år och äldre, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Om en jämförelse i stället görs mellan stadsdelsområden inom Stockholms stad framgår att medianinkomsterna varierar kraftigt, vilket visas för åldersgruppen 20–65 år i Figur 10. De högsta medianinkomsterna år 2024 fanns i Kungsholmen och Norra innerstaden, medan befolkningen i Järva och Skärholmen hade de lägsta medianinkomsterna. Medianinkomsterna var genomgående högre för män jämfört med kvinnor i samtliga stadsdelsområden. Skillnaderna mellan könen var som störst i Järva, där männens inkomster var 17,5 procent högre än kvinnornas. I Skarpnäck var inkomstskillnaderna mellan könen som minst där männens inkomster var 7,1 procent högre än kvinnornas.

Figur 10: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst per kön och uppdelat på stadsdelsområde för befolkning 20–65 år, år 2024.

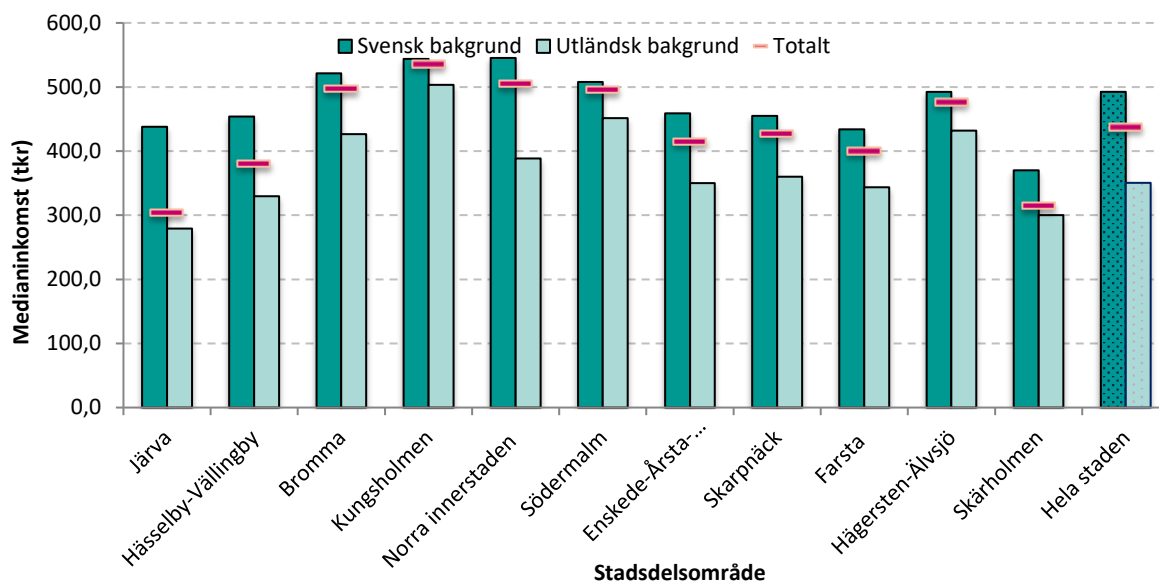

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Även då skillnaderna mellan de med svensk och utländsk bakgrund studeras efter stadsdelsområde framgår att det finns stora variationer i staden. Individer med utländsk bakgrund hade lägst inkomster i Järva, med en medianinkomst på 279 100 kronor år 2024. Högst medianinkomst för gruppen med utländsk bakgrund återfanns i Kungsholmen på 503 300 kronor. För individer med svensk bakgrund var inkomsterna år 2024 lägst i Skärholmen där de uppgick till 369 900 kronor.

I Kungsholmen var inkomstskillnaderna mellan de med inrikes och utrikes bakgrund som lägst, där individer med svensk bakgrund hade 8,1 procent högre medianinkomst än individer med utländsk bakgrund. I Järva var skillnaderna betydligt större, där de med svensk bakgrund hade 56,9 procent högre medianinkomst jämfört med befolkningen med utländsk bakgrund.

Figur 11: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat på svensk och utländsk bakgrund per stadsdelsområde, för befolkning 20–65 år, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I Figur 12 visas hur de inflationsjusterade medianinkomsterna har utvecklats i staden mellan åren 2000 och 2024, uppdelat på Inre staden¹², Västerort¹³ och Söderort¹⁴. Mellan år 2021 och 2022 noteras en minskning av medianinkomsten i samtliga delar, vilket som tidigare nämnts har sin orsak i höga inflationsnivåer. Även under år 2023 skedde en minskning av medianinkomster. År 2024 ökade medianinkomsterna svagt i alla tre planeringsområden.

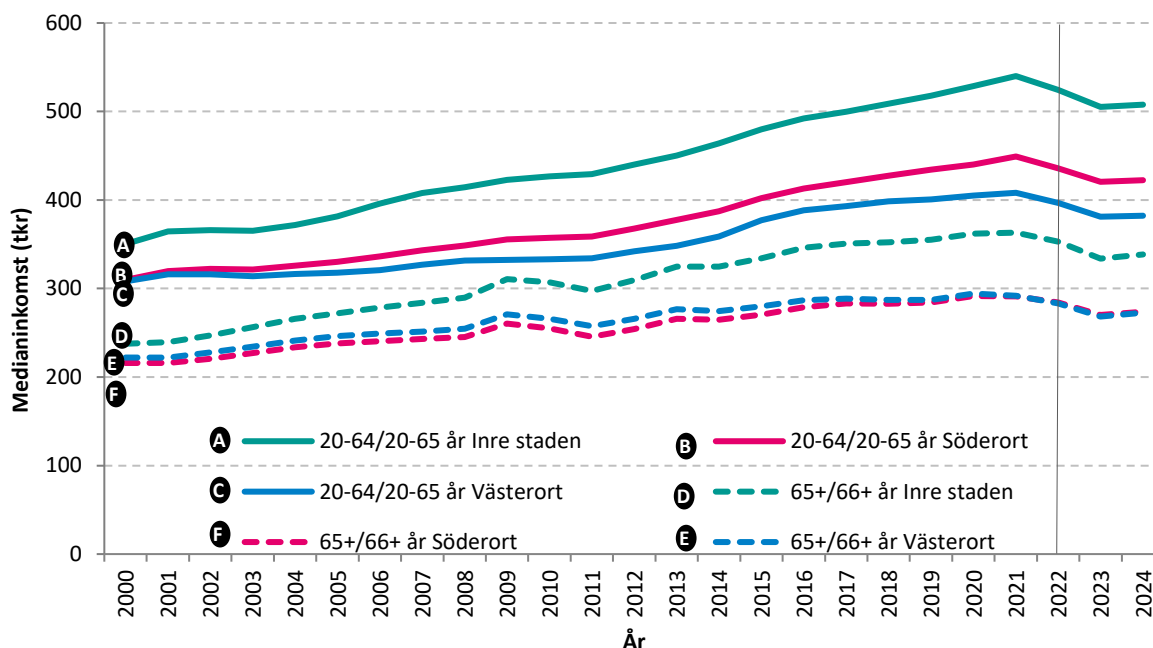
Sett till hela tidsperioden år 2000 till år 2024 har Inre staden haft den kraftigaste inkomstökningen, både för åldersgruppen 20–65 år och för personer 66 år och äldre, följt av Söderort och sist Västerort.

¹² Inre staden inkluderar stadsdelsområdena Kungsholmen, Norra innerstaden och Södermalm.

¹³ Västerort inkluderar stadsdelsområdena Bromma, Hässelby-Vällingby och Järva.

¹⁴ Söderort inkluderar stadsdelsområdena Hägersten-Älvsjö, Enskede-Årsta-Vantör, Skarpnäck, Farsta och Skärholmen.

Figur 12: Medianvärde av sammanräknad förvärvsinkomst, i fasta priser justerat efter 2024 års prisnivå, för befolkningen perioden 2000–2024 uppdelat på ålder och områden. För perioden 2000–2022 delas åldersgrupperna in i 20–64 respektive 65+ år. Från och med år 2023 avses åldersgrupperna 20–65 respektive 66+ år.

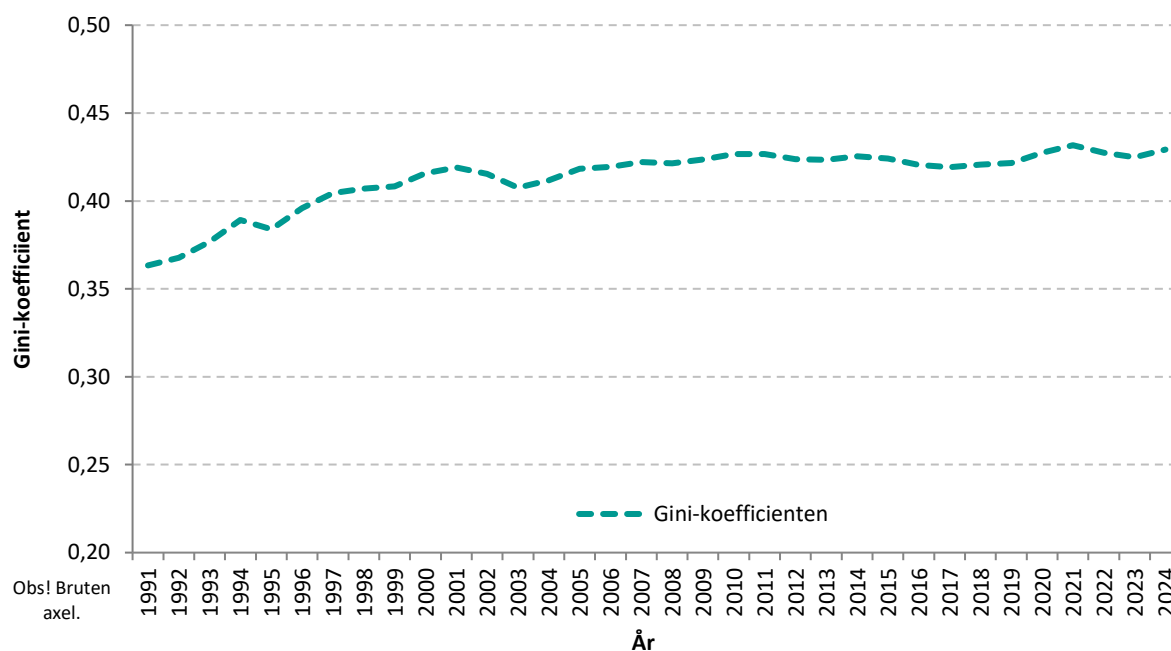

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

För att få en uppfattning om inkomstspridningen för befolkningen används ett mått som kallas Gini-koefficienten, som mäter hur inkomsterna fördelas över hela inkomstskalan och kan anta ett värde mellan 0 och 1. Ju lägre värde på Gini-koefficienten, desto mer jämnt fördelade är inkomsterna mellan invånarna.

År 2024 uppgick Gini-koefficienten för sammanräknad förvärvsinkomst bland befolkningen 20 år och äldre till 0,429 i Stockholms stad, vilket är en ökning mot föregående års värde på 0,425. Det innebär att inkomstspridningen har blivit något större bland Stockholms stads förvärvsarbetande. Av Figur 13 framgår att Gini-koefficienten har ökat sedan 1991, då den uppgick till 0,363. Inkomsterna har således blivit mer ojämnt fördelade bland Stockholms stads invånare sedan 1991, men under 2000-talet har inkomstfördelningen varit relativt stabil även om 2021 visade på en något större ökning av skillnaderna jämfört med föregående år. Mellan år 2000 och 2024 har Gini-koefficienten ökat med 3,2 procent.

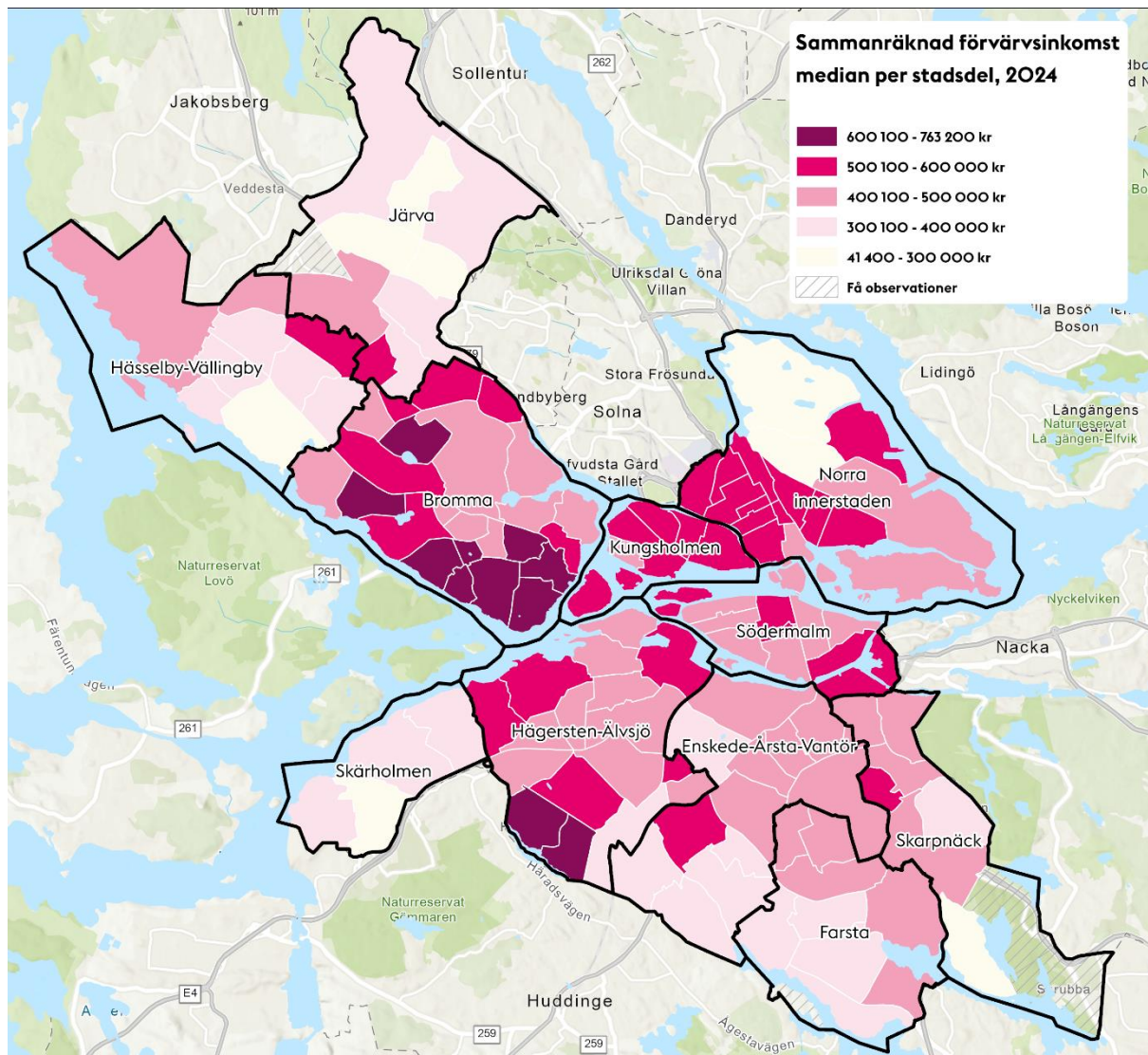
Figur 13. Gini-koefficient för befolkningen 20 år och äldre i Stockholms stad, år 1991–2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I kartan i Figur 14 illustreras hur individers sammanräknade förvärsinkomst varierade mellan Stockholms stadsdelar år 2024. Stadsdelarna med högst medianvärde av sammanräknad förvärsinkomst ligger framför allt i Bromma stadsdelsområde, men även i Hägersten-Älvsjö. Stadsdelarna med lägst median av sammanräknad förvärsinkomst finns i universitetsområdena Universitetet och Tekniska Högskolan, som ligger i Norra innerstaden. Dessa stadsdelar bebos i hög grad av studenter, som förvärsarbetar i låg utsträckning. Därefter är Rinkeby, Tensta och Husby i Järva stadsdelarna med de lägsta sammanräknade förvärsinkomsterna i staden.

Figur 14: Karta över medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst per stadsdel i Stockholms stad år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

1.6 Inkomster per bransch och sektor

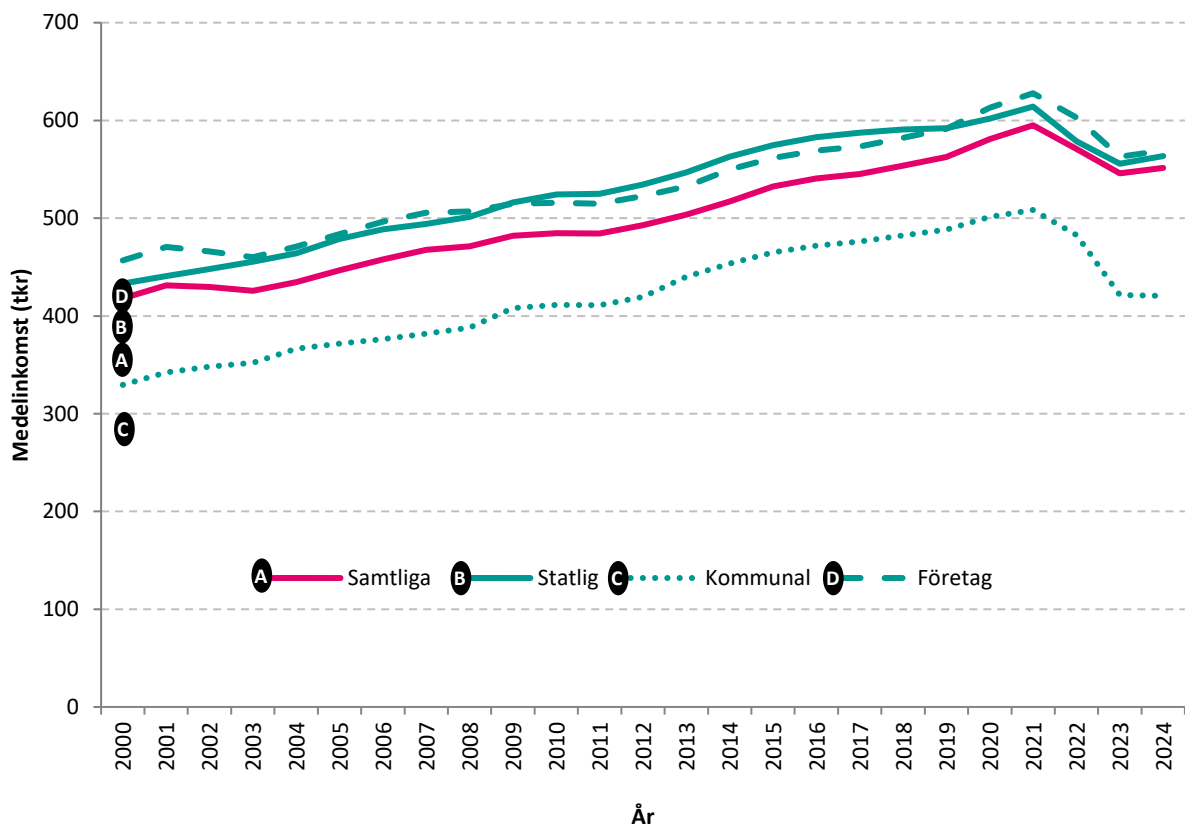
I detta delavsnitt presenteras arbetsinkomsterna för förvärsarbetande i Stockholms stad. Arbetsinkomsterna utgörs av inkomster från löner och näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom, föräldraledighet samt dag ersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvar. Däremot ingår inte arbetsmarknadsstöd, sjuk- eller aktivitetsersättning, som inkluderas i sammanräknad förvärsinkomst. Skillnaden mellan arbetsinkomst och sammanräknad förvärsinkomst är att det i sammanräknad förvärsinkomst ingår, i förekommande fall, även arbetsmarknadsstöd samt sjuk- och aktivitetsersättning. De inkomster som presenteras i detta delavsnitt avser befolkningen 16–74 år, vilket bidrar till andra nivåer än vad som presenterats tidigare i rapporten.

I Figur 15 presenteras inkomstutvecklingen för olika samhällssektorer¹⁵ mellan åren 2000 och 2024 i fasta priser utifrån 2024 års nivå. Rapporten fokuserar i övrigt på medianen i stället för medelvärden, men då det saknas uppgifter om medianinkomst per sektor för tidigare år görs den historiska jämförelsen här med medelinkomster.

Under år 2024 uppgick den genomsnittliga arbetsinkomsten inom företagssektorn till 569 000 kronor, vilket var något högre än inom statlig sektor, 563 700 kronor, och högre än inom kommunal sektor, 420 400 kronor. Som framgår av Figur 15 nedan har reallönerna inom de olika sektorerna följt ungefär samma utveckling sedan år 2000. Inom statlig och kommunal sektor har reallönerna ökat med 130 600 respektive 90 900 kronor sedan år 2000. Inom företagssektorn har reallönerna ökat med 112 200 kronor under samma tidsperiod. Skillnaden som förelåg i medelinkomst mellan olika branscher år 2000 är därmed relativt oförändrad. Efter sjunkande reallöner i samtliga sektorer mellan åren 2021 och 2023, ökade reallönerna med 1,5 procent i statlig sektor och 1,1 procent i företagssektorn. I den kommunala sektorn fortsatte reallönerna att minska även under år 2024, med 0,2 procent.

¹⁵ Från 2014 har SCB hämtat information om näringsgren och sektor från Företagsdatabasen (FDB). Denna information har tidigare tillhandahållits av Skatteverket, vilket skulle kunna påverka jämförbarheten bakåt i någon grad. För närmare beskrivning se

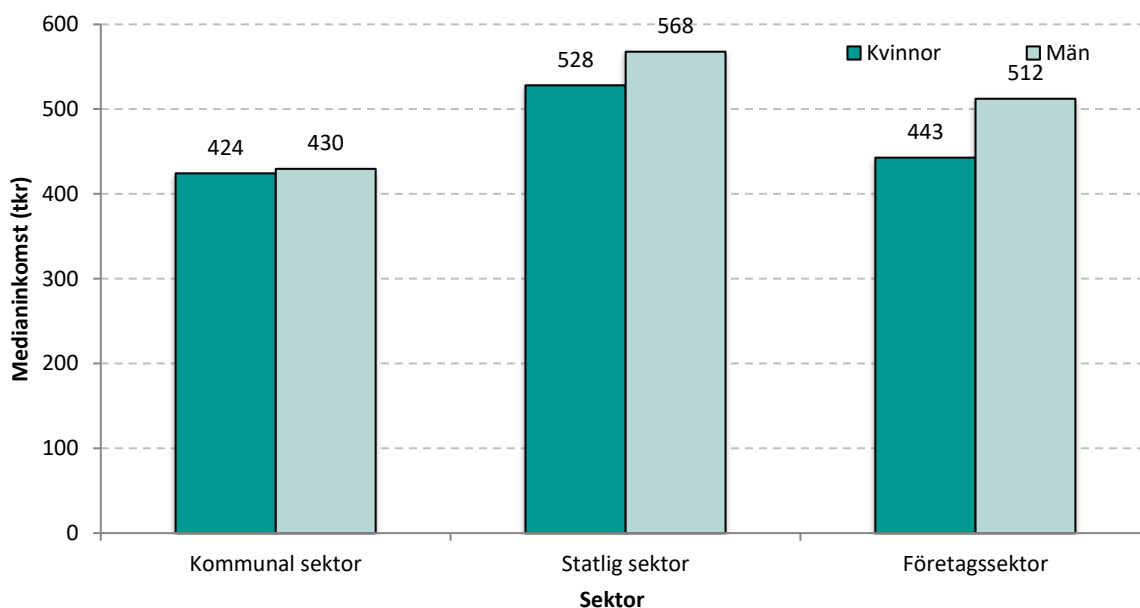
Figur 15: Utveckling av medelinkomst per sektor år 2000–2024, justerat efter 2024 års prisnivå.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Medianinkomsten år 2024 var högre för män än för kvinnor inom samtliga sektorer, med störst skillnad inom företagssektorn, vilket redovisas i Figur 16. I denna sektor var männens medianinkomst 15,7 procent högre jämfört med kvinnornas. Motsvarande skillnad inom statlig och kommunal sektor var 7,6 respektive 1,1 procent. Inom statlig och kommunal sektor är således inkomsterna mer jämnt fördelade mellan könen jämfört med privat sektor.

Figur 16: Medianinkomst per kön och sektor, år 2023.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

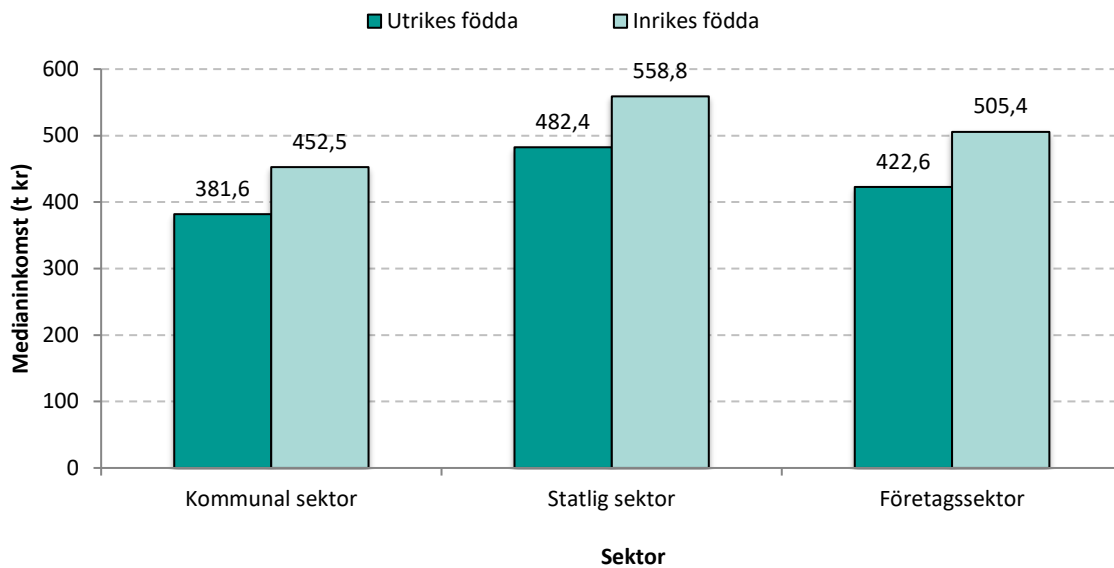
Gruppen utrikes födda utgjorde 28,5 procent av samtliga förvärvsarbetande i Stockholms stad år 2024. Merparten av dessa var sysselsatta inom företagssektorn, ca 118 100 personer, medan ca 15 700 arbetade inom kommunal sektor och cirka 8 500 inom statlig sektor.

Medianvärdet av arbetsinkomsten var under år 2024 lägre i samtliga tre sektorer för utrikes födda än för personer födda i Sverige. Störst var skillnaden inom företagssektorn, dvs samma sektor som hade störst inkomstskillnad mellan män och kvinnor, där utrikes födda i genomsnitt hade 16,4 procent lägre inkomst än inrikes födda vilket var en något större skillnad jämfört med föregående år. I den statliga sektorn var arbetsinkomsterna för utrikes födda 13,7 procent lägre jämfört med de inrikes födda, och i kommunal sektor var motsvarande cirka 15,7 procent lägre.

Gruppen utrikes födda är inte en homogen grupp, utan omfattar individer från olika länder, med olika utbildningsbakgrund, olika orsaker till invandring och varierande vistelsetid i Sverige. Även om det är svårt att dra några generella slutsatser om gruppen som sådan är utbildningsnivån totalt sett något lägre bland de utrikes födda¹⁶, vilket därför kan ses som en av flera bidragande orsaker till inkomstskillnaderna.

¹⁶ SCB, *Befolkningens utbildning 2020*, hämtad 24 maj 2023.

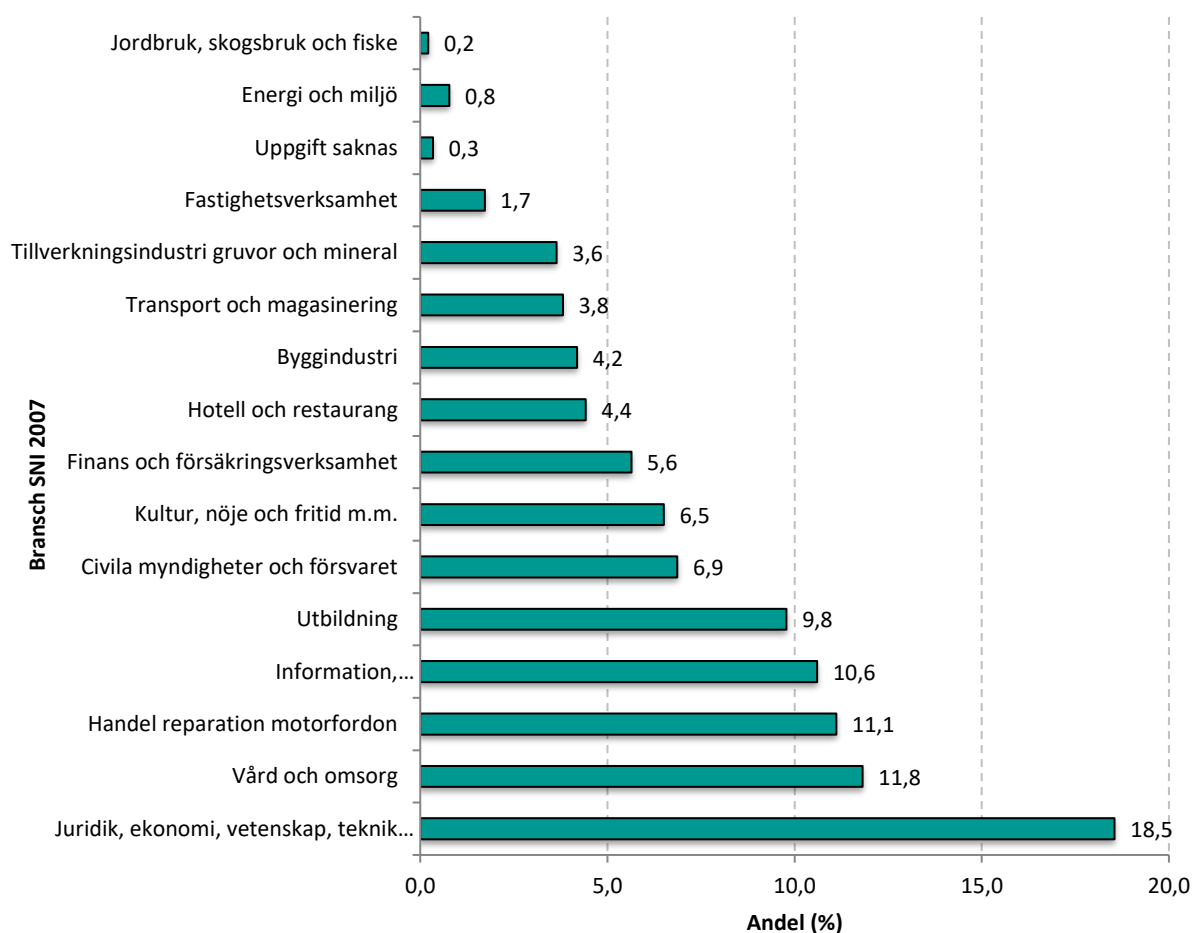
Figur 17: Medianvärden av sammanräknad förvärvsinkomst uppdelat på sektor samt bakgrund (inrikes och utrikes födda) år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I kommande Figur 18 till Figur 21 presenteras medianinkomsterna uppdelat per bransch, enligt SNI2007. Den flesta av Stockholms sysselsatta är verksamma inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik. Branschen sysselsätter knappt en femtedel av de förvärvsarbetande i Stockholm, se Figur 18. Därefter följer vård och omsorg, och handel och reparation med motorfordon. De två branscher som sysselsätter lägst andel i Stockholms stad är energi och miljö samt jordbruk, skogsbruk och fiske. Dessa två branscher sysselsätter tillsammans endast en procent av Stockholms förvärvsarbetande befolkning.

Figur 18: Andel förvärvsarbetande per bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), år 2024.

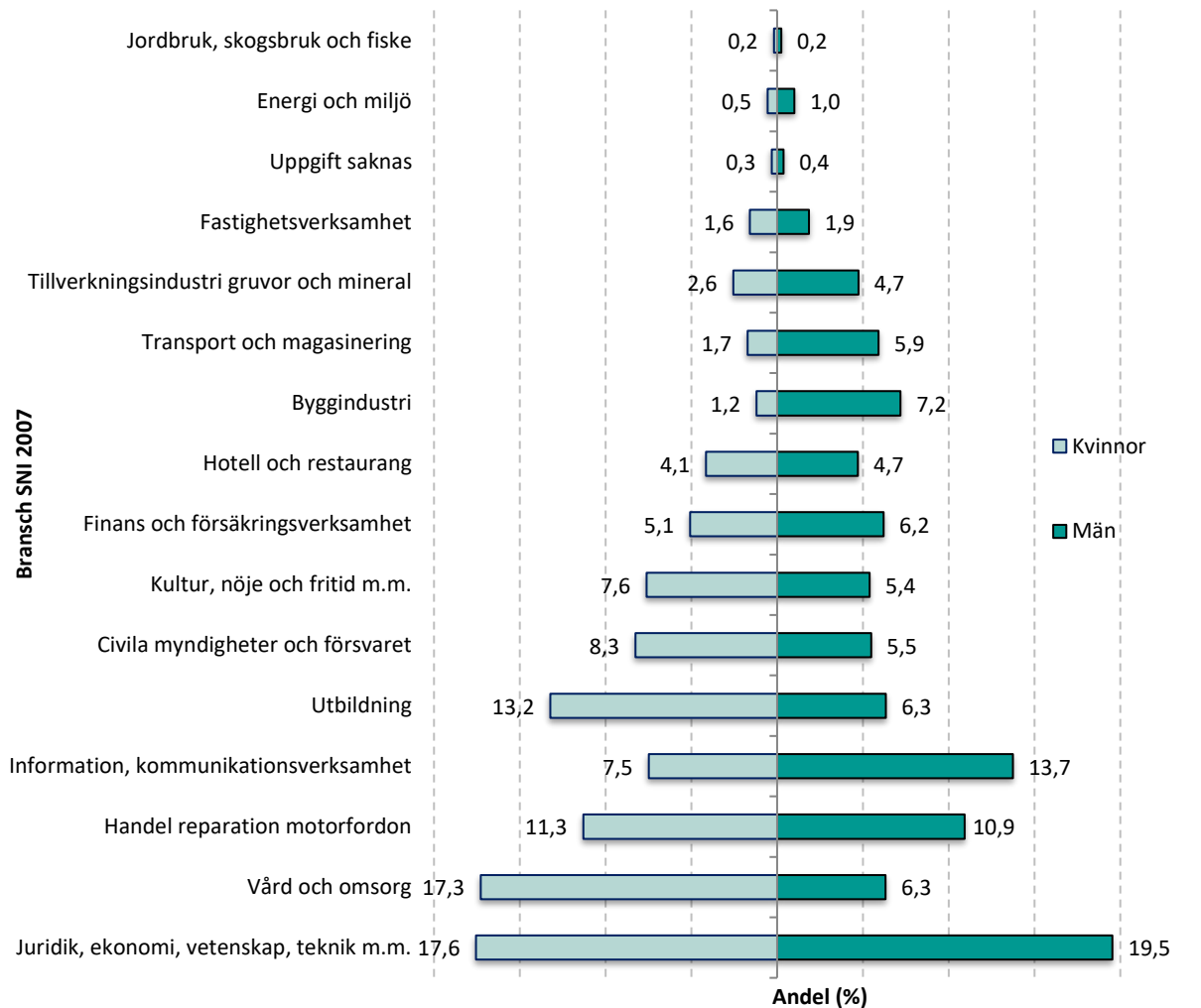

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

För att illustrera könsuppdelningen i de olika branscherna visas i Figur 19 andelen män och kvinnor som förvärvsarbetar inom respektive bransch. Den bransch med störst andel kvinnor är juridik, ekonomi, vetenskap och teknik, som utgörs av 17,6 procent av de förvärvsarbetande kvinnorna år 2024, följt av vård och omsorg som stod för 17,3 procent av de förvärvsarbetande kvinnorna. Män förvärvsarbetar också i störst utsträckning inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik, som sysselsatte 19,5 procent av männen, följt av informations- och kommunikationsverksamhet, som stod för 13,7 procent av de förvärvsarbetande männen.

Inom vård och omsorg samt utbildning finns därmed en tydlig överrepresentation av kvinnor, medan männen i betydligt större utsträckning arbetar inom branscherna informations- och kommunikationsverksamhet, byggindustri, transport och magasinering samt tillverkningsindustri.

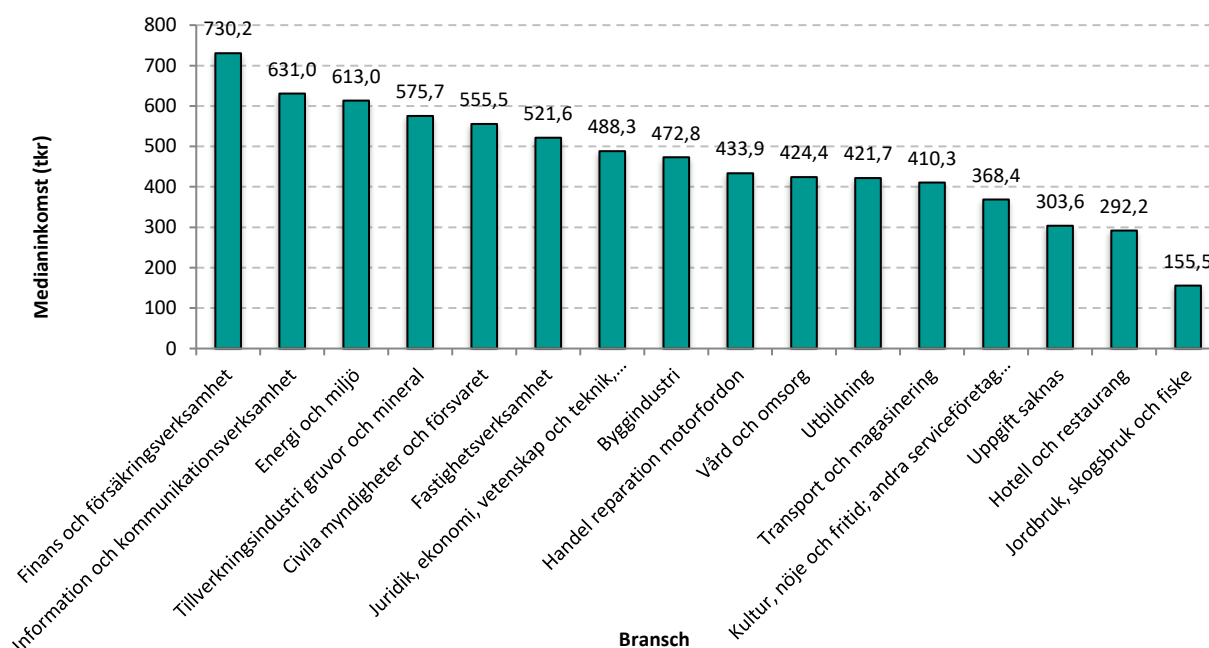
Figur 19: Andel förvärvsarbetande per bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), uppdelat på kön, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Medianinkomsten skiljer sig relativt mycket mellan de olika branscherna, vilket framgår av Figur 20. Medianinkomsten är högst inom finans- och försäkringsverksamhet där den år 2024 uppgick till 730 200 kronor, följt av informations- och kommunikationsverksamhet på 631 000 kronor samt energi och miljö på 613 000 kronor. Lägst är medianinkomsten inom jordbruk, skogsbruk och fiske, där den uppgick till 155 500 kronor.

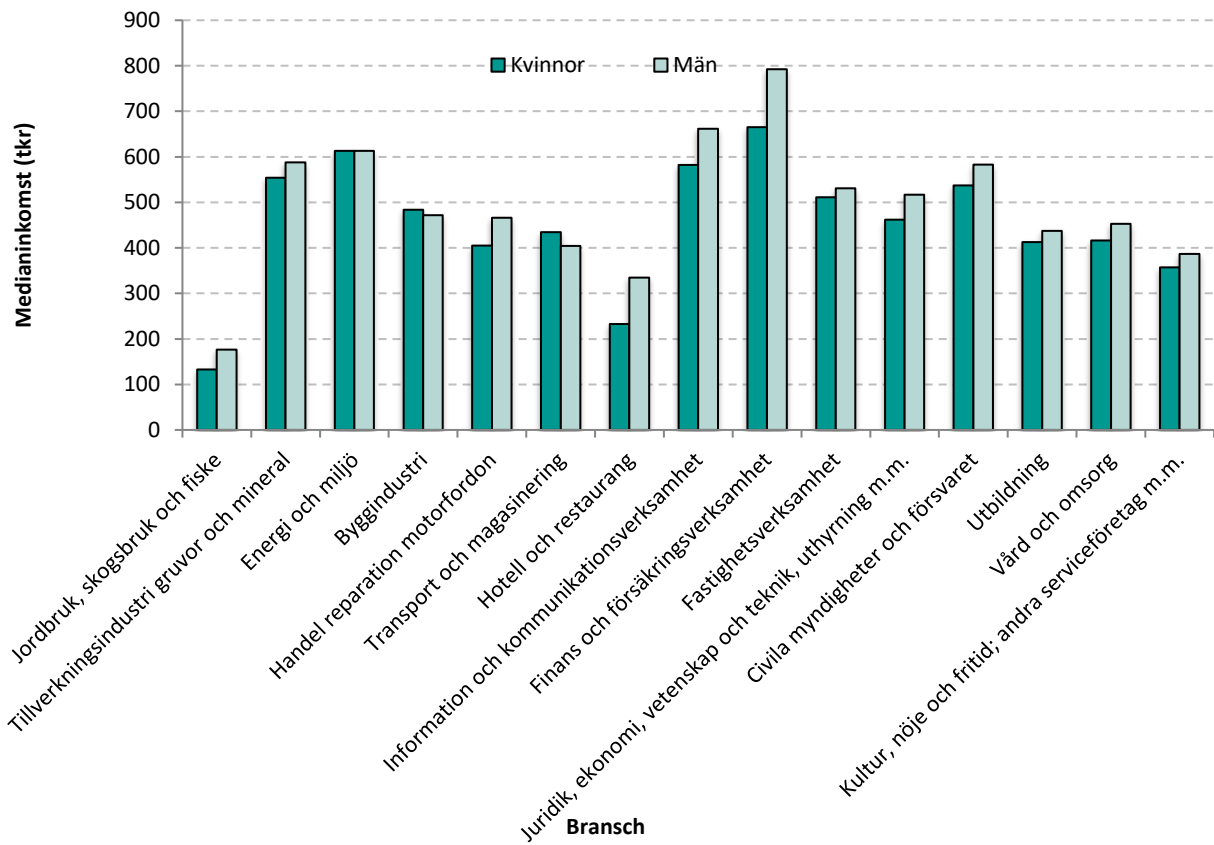
Figur 20: Medianinkomst efter bransch, SNI 2007 (grov nivå), år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Inom samtliga branscher, förutom byggindustri, transport och magasinering, var medianinkomsten högre för män än för kvinnor. För byggindustrin var männens arbetsinkomster 1,5 procent lägre än kvinnornas inkomst och för transport och magasinering 7,7 procent lägre. Inom branscherna energi och miljö var medianinkomsten lika mellan könen. Inom hotell och restaurang var skillnaden mellan könen som störst då männen medianinkomster var 43,8 procent högre än kvinnornas motsvarighet. Även inom jordbruk, skogsbruk och fiske samt finans och försäkringsverksamhet fanns en uttalad skillnad mellan könen, då männens inkomster var 32,3 respektive 19,1 procent högre för män jämfört med kvinnor.

Figur 21: Medianinkomst kvinnor och män, uppdelat efter bransch enligt SNI 2007 (grov nivå), år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

2 Inkomster för hushåll i Stockholms stad

I detta avsnitt beskrivs inkomsterna för stadens hushåll (tidigare familjer). Inkomstslaget som presenteras är disponibel inkomst, som avser de totala inkomsterna för hushållets medlemmar och inkluderar alla skattepliktiga och skattefria transfereringar, minus skatter och övriga negativa transfereringar. Till skillnad från sammanräknad förvärvsinkomst ingår kapitalinkomster i disponibel inkomst. Förändringar i kapitalinkomster kan därmed ha en påverkan på den disponibla inkomsten. Disponibel inkomst är det inkomstbegrepp i den totalräknade inkomststatistiken som bäst speglar köpkraften och levnadsstandarden för olika grupper i samhället.

Den disponibla inkomsten redovisas på familjenivå (före 2015) och hushållsnivå (från 2014 och framåt), vilket innebär att tidsserier bryts vid 2014 och jämförelser över brytpunkten bör därför göras med försiktighet. Se 3 *Bilaga Källor och definitioner* för närmare beskrivning av disponibel inkomst samt familje- och hushållsbegreppet.

2.1 Hushållens disponibla inkomster

Stockholms stad bestod år 2024 av knappt 471 800 hushåll¹⁷, varav den största gruppen utgörs av ensamboende män eller kvinnor, se Tabell 1. Bland hushåll med barn utgör sammanboende med barn 0–19 år den största gruppen, med 17,3 procent av totala antalet hushåll. Övriga hushåll, som består av exempelvis tregenerationsboenden, inneboenden eller kollektiv, utgjorde 8,8 procent av det totala antalet hushåll.

Jämfört med år 2023 ökade antalet hushåll totalt med omkring 4 400 (ökning med 0,9 procent). Antalet ensamstående män och kvinnor utan barn ökade med nästan 1 400 respektive 1 600 hushåll jämfört med föregående år. Antalet övriga hushåll minskade med drygt 1 300 hushåll jämfört med året innan.

¹⁷ Avser hushåll vars huvudman (den person med högst inkomst i hushållet) är minst 20 år eller äldre.

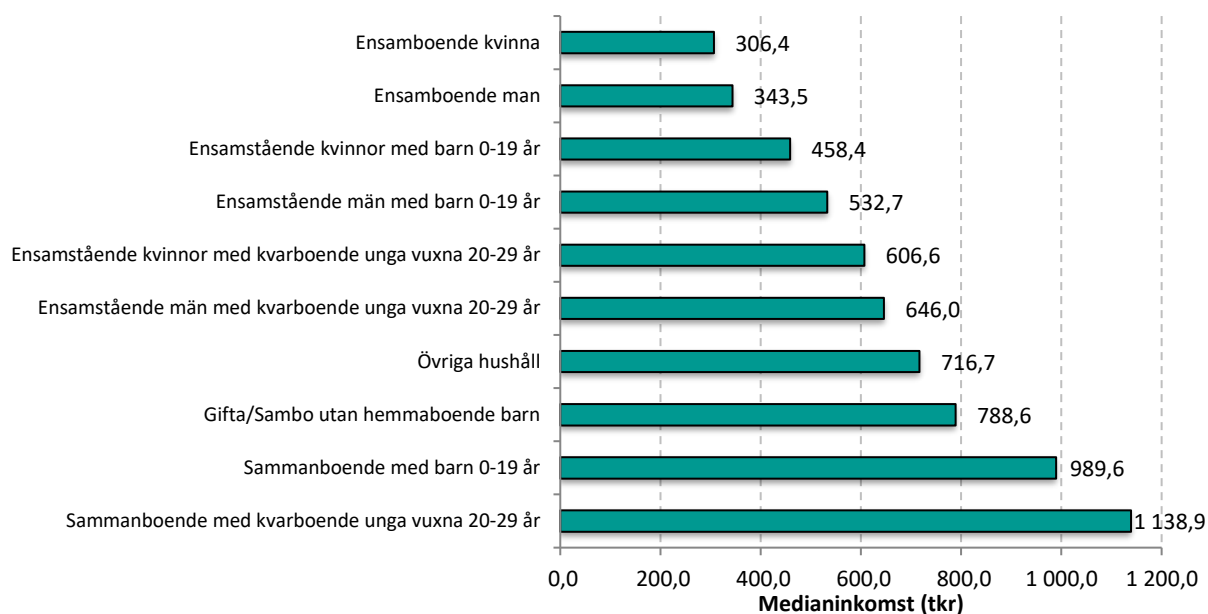
Tabell 1: Antal hushåll uppdelat på olika hushållskategorier i Stockholms stad år 2024.

Hushållstyper	Antal hushåll	Andel (%)
Sammanboende utan barn	90 080	19,1%
Sammanboende med barn 0–19 år	81 585	17,3%
Sammanboende med kvarboende unga vuxna 20–29 år	8 841	1,9%
Ensamstående män med barn 0–19 år	11 036	2,3%
Ensamstående män med kvarboende unga vuxna 20–29 år	2 769	0,6%
Ensamstående kvinnor med barn 0–19 år	22 513	4,8%
Ensamstående kvinnor med kvarboende unga vuxna 20–29 år	5 566	1,2%
Ensamstående män utan barn	96 277	20,4%
Ensamstående kvinnor med barn	111 658	23,7%
Övriga hushåll	41 448	8,8%
Totalt	471 773	100%

Medianvärdet för hushållens inkomster uppgick år 2025 till cirka 534 500 kronor. Eftersom antalet medlemmar per hushåll varierar är det dock mer informativt att studera medianinkomster uppdelat per hushållstyp, vilket redovisas i Figur 22.

Den hushållstyp med lägst inkomst år 2024 var ensamstående kvinnor med en medianinkomst på 306 400 kronor, följt av ensamstående män med en medianinkomst på 343 500 kronor. Att dessa grupper har lägst inkomst beror delvis på att det bara är en person som bidrar till hushållets inkomst. Högst medianinkomst hade sammanboende med kvarboende unga vuxna 20–29 år med 1 138 900 kronor, följt av sammanboende med barn under 20 år, vars medianvärde uppgick till 989 600 kronor. Inkomsterna från dessa hushåll baseras i regel på flera inkomster, vilket bidrar till de högre medianvärdena.

Figur 22: Medianvärden (t kr) av disponibel inkomst per hushåll, uppdelat per hushållstyp, år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

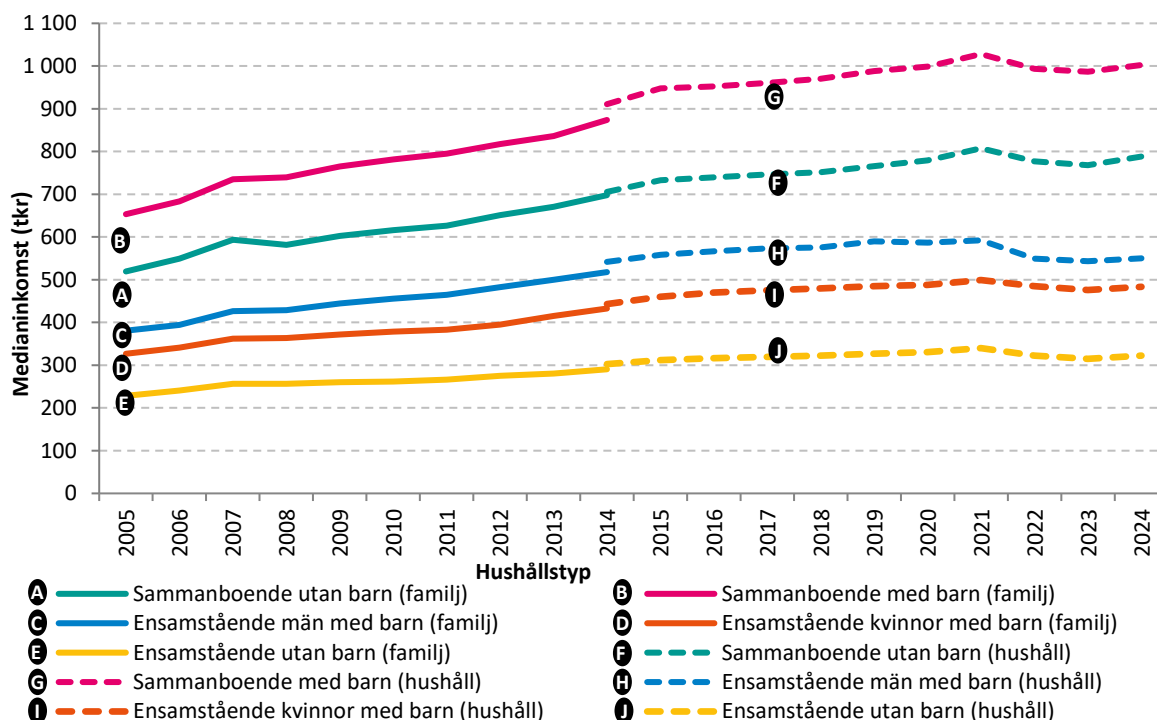
I Figur 23 visas utvecklingen av de disponibla inkomsterna under perioden 2005–2024. För att göra inkomsterna jämförbara över tid har de justerats efter 2024 års prisnivå, baserat på konsumentprisindex (KPI). Perioden 2005–2014 redovisas inkomsterna utefter familjebegreppet och från och med 2014 sker redovisningen efter hushållsbegreppet¹⁸. Det gör att inkomsterna före och efter 2014 inte är helt jämförbara med varandra.

Mellan år 2005 och 2014 ökade inkomsterna som allra mest för ensamstående män med barn (36,0 procent), följt av sammanboende utan barn (34,4 procent) och sammanboende med barn (33,7 procent). För ensamstående kvinnor utan barn ökade medianinkomsten med 27,2 procent, vilket är den minsta ökningen bland de olika familjetyperna. På årsbasis har ökningen av medianinkomsterna uppgått till i snitt mellan 3 och 4 procent. Åren 2006 och 2007 kännetecknades av relativt sett stora ökningarna av inkomsterna för samtliga familjetyper (cirka 5 procent), vilket sedan följdes av nedgångar under 2008 års finanskris.

Mellan 2016 och 2019 ökade medianinkomsterna för hushållen i lägre takt, följt av en kraftigare ökning under år 2020. Under åren 2022 och 2023 minskade medianinkomsterna för samtliga hushållstyper, med en särskilt kraftig nedgång år 2022 med anledning av den ökade inflationen. Under 2024 ökade medianinkomsterna åter för samtliga hushållstyper. Gifta/sammanboende utan barn och ensamboende hushåll ökade sina medianinkomster mest med cirka 2,6 procent.

¹⁸ Se vidare bilaga för mer info

Figur 23: Medianvärde av disponibel inkomst för olika familje- och hushållstyper under perioden 2005–2024. Inkomsterna är justerade efter 2024 års prisnivå.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

2.2 Hushållens ekonomiska standard

När den disponibla inkomsten jämförs mellan olika grupper bör hänsyn tas till hushållets storlek eftersom antalet medlemmar i hushållet kan ha stor påverkan på hushållets levnadsstandard, givet en viss inkomst. Exempelvis ser levnadsstandarderna mycket olika ut för två hushåll med samma disponibla inkomst, men där det ena hushållet består av två vuxna utan barn och det andra av en vuxen med fyra barn. Hushåll utan barn har generellt mer pengar att röra sig med per person än hushåll med barn.

För att ta hänsyn till hushållets storlek beräknas därför hushållens *ekonomiska standard*, vilket är detsamma som *disponibel inkomst per konsumtionsenhet per person*. I beräkningen av detta mått tilldelas varje hushållsmedlem hushållets disponibla inkomst viktat för konsumtionsenheter, som beskrivs mer ingående i *Bilaga 3 Källor och definitioner*. Varje individ tilldelas med andra ord hushållets ekonomiska standard.

I Figur 24 presenteras den ekonomiska standarden i medianvärden för individer i Stockholms stad uppdelat efter hushållstyp samt svensk och utländsk bakgrund¹⁹ år 2024. För gifta/sammanboende samt ensamstående män och kvinnor visas även en uppdelning utefter åldern 20–65 år och 66 år och äldre. Från och med år 2022 ingår växelvist boende barn som en egen hushållstyp, som utgörs av barn som bor ungefär lika mycket hos sina separerade

¹⁹ Utländsk bakgrund=individer födda i utlandet alt. född i Sverige, men med två utrikes födda föräldrar.
Svensk bakgrund=individer födda i Sverige med minst en förälder född i Sverige.

föräldrar. Tidigare ingick dessa barn i samma hushållstyp som den förälder som barnet var folkbokförd hos, vilket ofta var hos mamman.

Av Figur 24 framgår att personer med utländsk bakgrund hade en lägre ekonomisk standard för samtliga hushållstyper än de med svensk bakgrund. För båda grupperna återfanns den högsta ekonomiska standarden för gifta/sammanboende i åldern 20–65 år utan hemmaboende barn. För personer med utländsk bakgrund i denna hushållstyp uppgick medianvärdet till 476 600 kronor och för personer med svensk bakgrund i denna hushållstyp uppgick medianvärdet till 573 100 kronor år 2024.

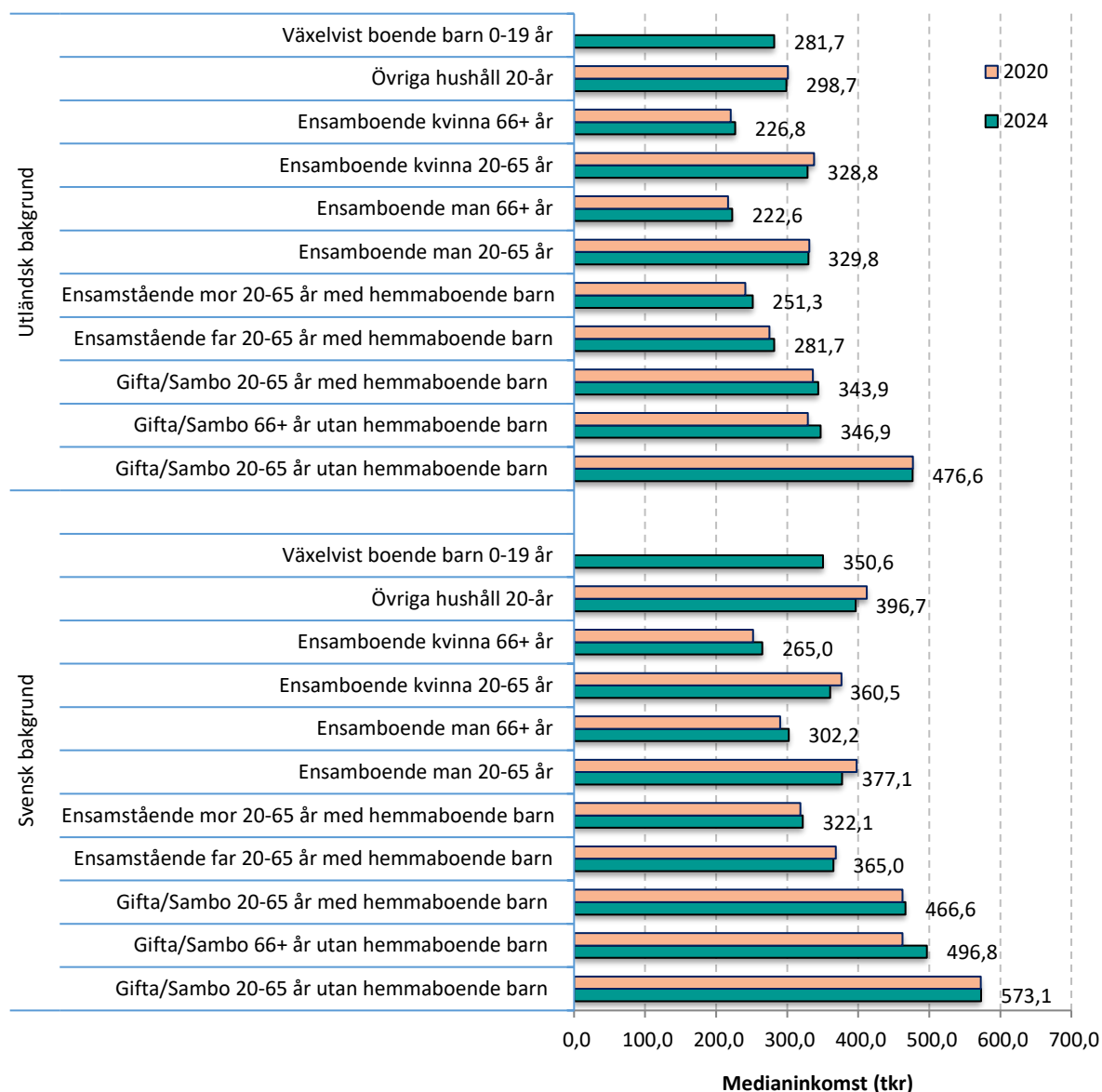
Hushållstyperna med lägst ekonomisk standard var ensamboende kvinnor respektive män i åldern 66 år och äldre, vilket gäller både för de med svensk och utländsk bakgrund. Bland de med svensk bakgrund hade de äldre ensamboende kvinnorna en ekonomisk standard på 265 000 kronor, medan medianvärdet för de äldre ensamboende männen med svensk bakgrund uppgick till 302 200 kronor. Bland ensamboende män med utländsk bakgrund i denna åldersgrupp uppgick den ekonomiska standarden till 222 600 kronor, medan ensamboende kvinnor hade en något högre ekonomisk standard på 226 800 kronor. Växelvist boende barn hade en relativt låg ekonomisk standard, med en medianinkomst på 350 600 kronor för de med svensk bakgrund och 281 700 kronor för de med utländsk bakgrund.

För att få en bild av utvecklingen av den ekonomiska standarden över tid görs en jämförelse under en femårsperiod, med KPI-justering. Notera att uppgifterna för ensamstående män och kvinnor inte är helt jämförbara mellan 2020 och 2024 med tanke på att hushållstypen ”Växelvist boende barn” har tillkommit under statistikåret 2022, vilket påverkar inkomsten för dessa hushåll.

Sedan 2020 har den ekonomiska standarden, med hänsyn tagen till inflation, minskat för personer med utländsk bakgrund i hushållstyperna ensamboende män respektive kvinnor i ålder 20–65 år samt övriga hushåll. Den största procentuella minskningen sågs för ensamboende kvinnor 20–65 år. Gifta/sammanboende 20-65 år utan hemmaboende barn har haft en oförändrad ekonomisk standard under en femårsperiod och resterande hushållstyper har istället ökat sin ekonomiska standard.

För personer med svensk bakgrund har ensamboende kvinnor och män i åldern 20–65 år, övriga hushåll samt ensamstående far med hemmaboende barn haft en minskad ekonomisk standard mellan åren 2020 och 2024. Ensamboende män 20-65 år var de som minskade sin ekonomiska standard som mest. Resterande hushållstyper har haft en ökning av den ekonomiska standarden mellan åren. Den största ökningen sågs för gifta/sammanboende 66+ år utan hemmaboende barn.

Figur 24: Ekonomisk standard för personer efter hushållstyp samt svensk och utländsk bakgrund, medianvärden 2024 och 2020 i fasta priser (etiketter för 2024 års värden).

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

För att ytterligare belysa inkomstskillnader mellan olika grupper beräknas måtten *låg* respektive *hög ekonomisk standard*. En låg ekonomisk standard har de personer som lever i hushåll med en disponibel inkomst per konsumtionsenhet som understiger 60 procent av medianvärdet av den disponibla inkomsten för riket. Andelen med låg ekonomisk standard bör inte tolkas som andelen fattiga, utan är snarare ett relativt fattigdomsmått i förhållande till övriga befolkningen. Gränsvärdet för låg ekonomisk standard uppgick år 2024 till cirka 196 400 kronor, vilket motsvarar en månadsinkomst på cirka 16 400 kronor efter skatt.

Bland personer i hushåll med hög ekonomisk standard ingår de som har en relativt sett hög inkomst i förhållande till övriga befolkningen, vilket i det här fallet innebär en medianinkomst

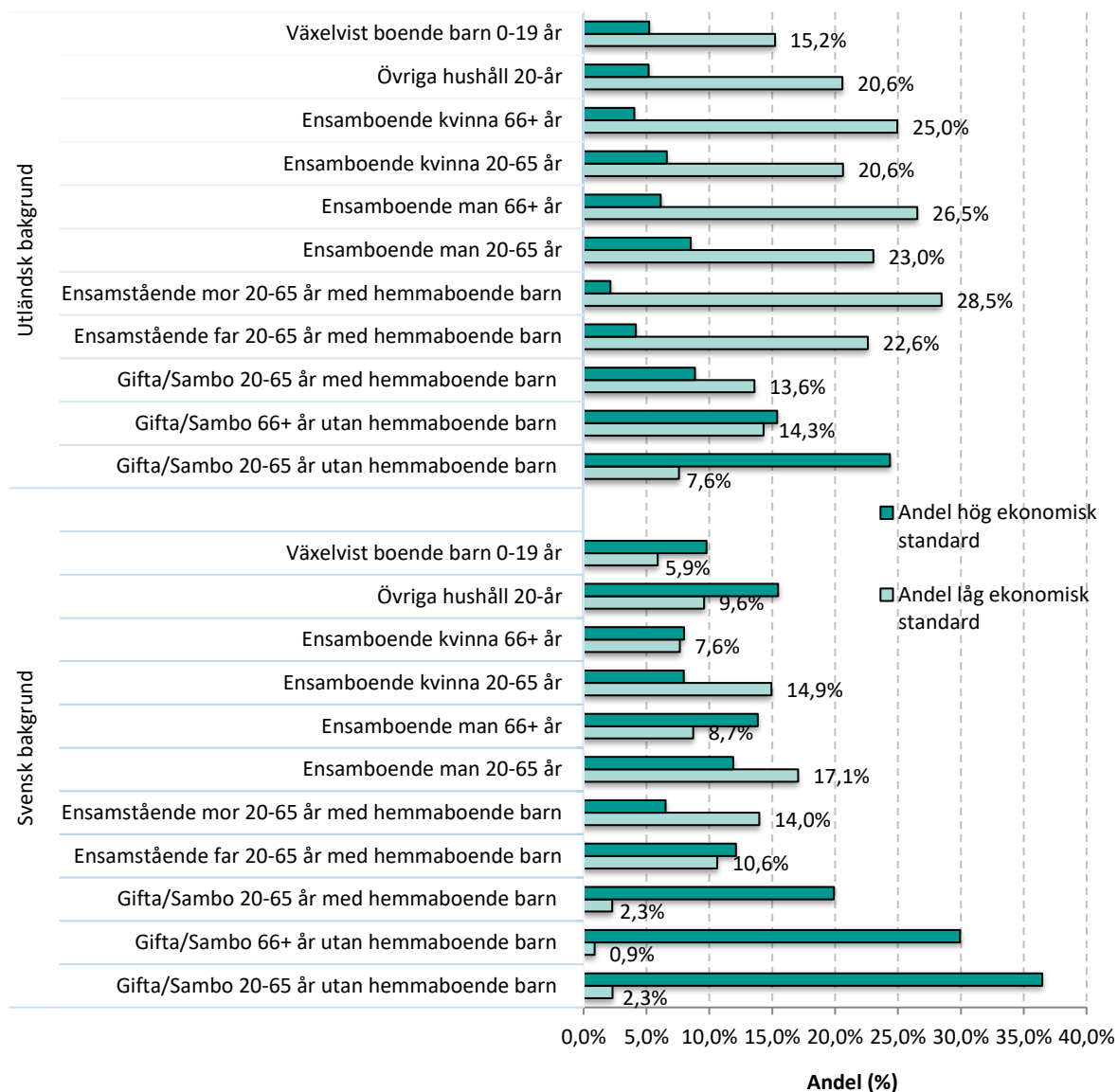
som är dubbelt så hög som rikets motsvarande medianinkomst. År 2024 gällde det personer som lever i hushåll med en disponibel årsinkomst på över 654 500 kronor, motsvarande en månadsinkomst på drygt 54 500 kronor efter skatt.

I Figur 25 visas andelen med låg respektive hög ekonomisk standard år 2024 uppdelat på hushållstyp samt svensk och utländsk bakgrund. Förekomsten av personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard var i regel högre bland de med utländsk bakgrund, medan andelen med hög ekonomisk standard var högre bland de med svensk bakgrund. För personer med utländsk bakgrund bodde 20,0 procent i hushåll med låg ekonomisk standard och 8,4 procent bodde i hushåll med hög ekonomisk standard. Motsvarande andelar för personer med svensk bakgrund uppgick till 6,9 procent med låg ekonomisk standard och 18,2 procent med hög ekonomisk standard. Resultaten går i linje med statistiken som presenterades i Figur 24, som visar medianvärden för olika hushållstyper.

Ensamstående kvinnor med utländsk bakgrund med hemmaboende barn är den grupp som i störst utsträckning har låg ekonomisk standard, följt av ensamboende män 66+ år med utländsk bakgrund. Andelen med låg ekonomisk standard uppgår till drygt en fjärdedel i dessa grupper. För de med svensk bakgrund är förekomsten av låg ekonomisk standard som högst ensamboende män 20-65 år, följt av ensamboende kvinnor 20-65 år.

Om i stället personer i hushåll med hög ekonomisk standard studeras framkommer att det för både de med svensk och utländsk bakgrund är gifta/sammanboende utan hemmaboende barn i åldern 20–65 år som har högst andel med hög ekonomisk standard, 36,5 procent bland de med svensk bakgrund och 24,4 procent bland de med utländsk bakgrund.

Figur 25: Andel personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard år 2024, uppdelat per hushållstyp samt svensk och utländsk bakgrund (etiketter för andel med låg ekonomisk standard).

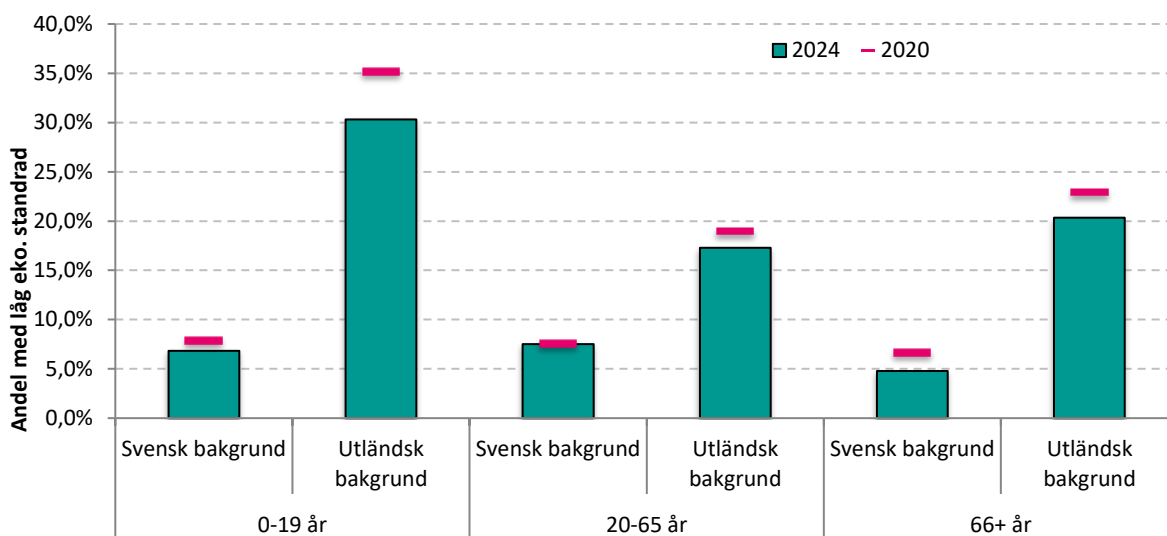

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Föregående diagram visar att andelen personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard varierar beroende på hushållssammansättning och bakgrund. Eftersom det är ensamstående barnhushåll och hushåll med äldre som i störst utsträckning har låg ekonomisk standard, visas i Figur 26 en mer finfördelad åldersuppdelning. När ytterligare uppdelning görs på bakgrund (svensk/utländsk) framgår skillnader mellan personer med utländsk respektive svensk bakgrund, framför allt bland barn och äldre. Bland barn 0–19 år bor en cirka tredjedel, 30,3 procent, av de med utländsk bakgrund i hushåll med låg ekonomisk standard, medan motsvarande andel för barn med svensk bakgrund uppgick till 6,8 procent år 2024. Andelen med låg ekonomisk standard i gruppen barn med utländsk bakgrund minskade dock mellan 2019 och 2023 med 4,8 procentenheter, medan motsvarande andel för barn med inrikes bakgrund minskade med 1,6 procentenheter.

Även bland äldre (66+ år) framgår tydliga skillnader mellan de med svensk och utländsk bakgrund, om än inte lika stora som för barn. År 2024 levde 20,4 procent av äldre med utländsk bakgrund i låg ekonomisk standard, vilket var en minskning med 2,6 procentenheter från år 2020. Motsvarande andel för de med svensk bakgrund uppgick till 4,8 procent, vilket var en minskning med 1,9 procentenheter från år 2020.

Figur 26: Andel personer som bor i hushåll med låg ekonomisk standard i Stockholms stad uppdelat på ålder och bakgrund, för åren 2020 och 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

2.3 Hushållens inkomster och ekonomiska standard i stadens områden

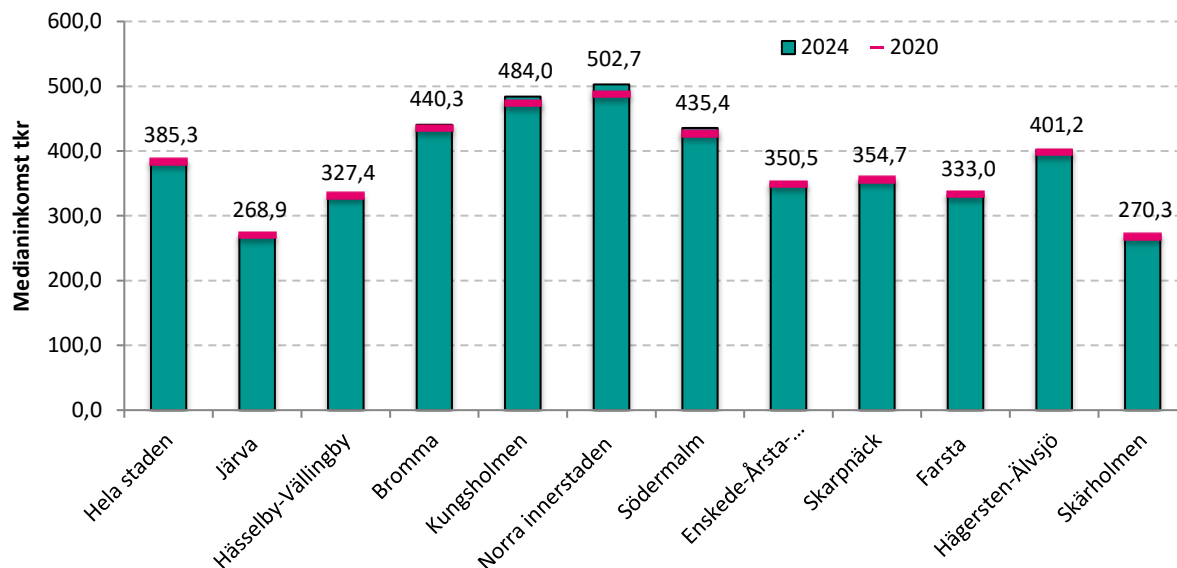
Måttet *ekonomisk standard* är också användbart vid jämförelser av levnadsstandarderna mellan olika geografiska områden. Exempelvis har Södermalm med sitt stora bestånd av små lägenheter fler ensamhushåll än villaområdena i Bromma, vilket beaktas genom användandet av måttet ekonomisk standard.

År 2024 var medianen för hushållens ekonomiska standard 385 300 kronor i Stockholms stad, vilket var en ökning med 0,5 procent jämfört med 2020 mätt i inflationsjusterade priser. I Figur 27 visas hur hushållens ekonomiska standard varierar mellan stadens områden för år 2024 samt för år 2020 som jämförelse. Hushållens ekonomiska standard var som högst i Norra innerstaden och Kungsholmen där den uppgick till 502 700 respektive 484 000 kronor. Den lägsta ekonomiska standarden för hushållen fanns i stället i Järva och Skärholmen, där medianvärdet uppgick till 268 900 respektive 270 300 kronor.

Under en femårsperiod har den KPI-justerade ekonomiska standarden för hushållen ökat i samtliga stadsdelsområden förutom i Järva, Hässelby-Vällingby och Skarpnäck. Norra innerstaden har haft den största ökningen på 3,1 procent, mätt i inflationsjusterade priser.

Hushållens ekonomiska standard har haft den största minskningarna i Hässelby-Vällingby, på 1,1 procent.

Figur 27: Medianvärden av disponibel inkomst per hushåll, viktat för konsumtionsenhet, år 2020 och 2024 i fasta priser efter 2024 års nivå (etiketter för 2024 års värden).

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

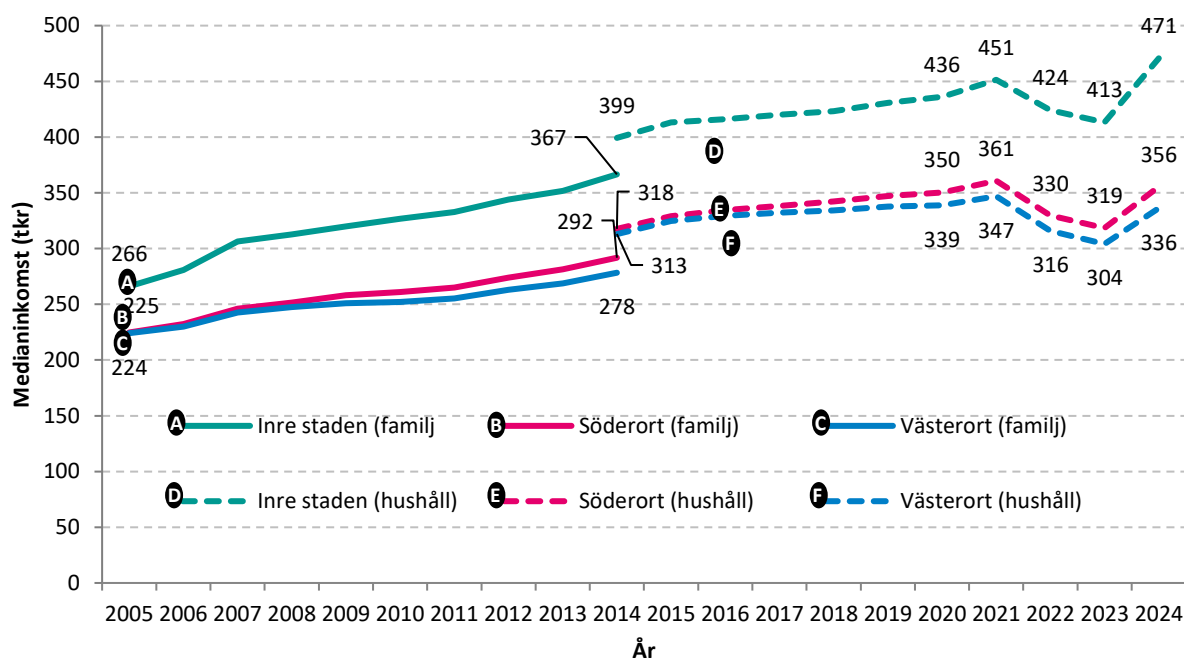
I Figur 28 visas hur hushållens ekonomiska standard har utvecklats sedan år 2005. Fram till år 2014 användes familjedefinitionen som sedan byttes ut till hushållsdefinitionen som används idag. Det innebär att medianinkomsterna inte är jämförbara över hela tidsserien.

Mellan 2005 och 2014 ökade den ekonomiska standarden för familjer som mest i Inre staden, med en total ökning på nästan 37,7 procent, med en genomsnittlig årstakt på 3,6 procent. I Söderort ökade hushållens ekonomiska standard med knappt 29,8 procent, medan motsvarande ökning i Västerort uppgick till 24,2 procent. Den årliga genomsnittliga ökningstakten i dessa två områden uppgick till 3,0 procent i Söderort och 2,4 procent i Västerort. Planeringsområdet med högst ekonomisk standard ökade alltså sin ekonomiska standard mest under tioårsperioden, medan planeringsområdet med lägst ekonomisk standard också hade den minsta ökningen av familjernas ekonomiska standard.

Mellan åren 2014 och 2021 ökade den inflationsjusterade ekonomiska standarden för hushållen successivt varje år, fast från olika nivåer. De två åren som följt därefter har den ekonomiska standarden minskat i samtliga planeringsområden. Den största minskningen mellan år 2022 och 2023 har uppmätts i Västerort på 3,7 procent, följt av Söderort på 3,3 procent och Inre staden på 2,6 procent. Under år 2024 ökade istället den ekonomiska standarden inom samtliga planeringsområden, med den största ökningen i Inre staden med 13,9 procent, följt av Söderort med 11,6 procent och Västerort med 10,6 procent.

Sett till hela perioden med hushållsdefinitionen, 2014–2024, har den ekonomiska standarden ökat i Inre staden med 17,9 procent, 11,9 procent i Söderort och 7,4 procent i Västerort.

Figur 28: Utvecklingen av den ekonomiska standarden (disponibel inkomst per konsumtionsenhet) för familjer och hushåll under perioden 2005–2024 uppdelat på Stockholms stads tre planeringsområden. Inkomsterna mäts i fasta priser utifrån 2024 års nivå.

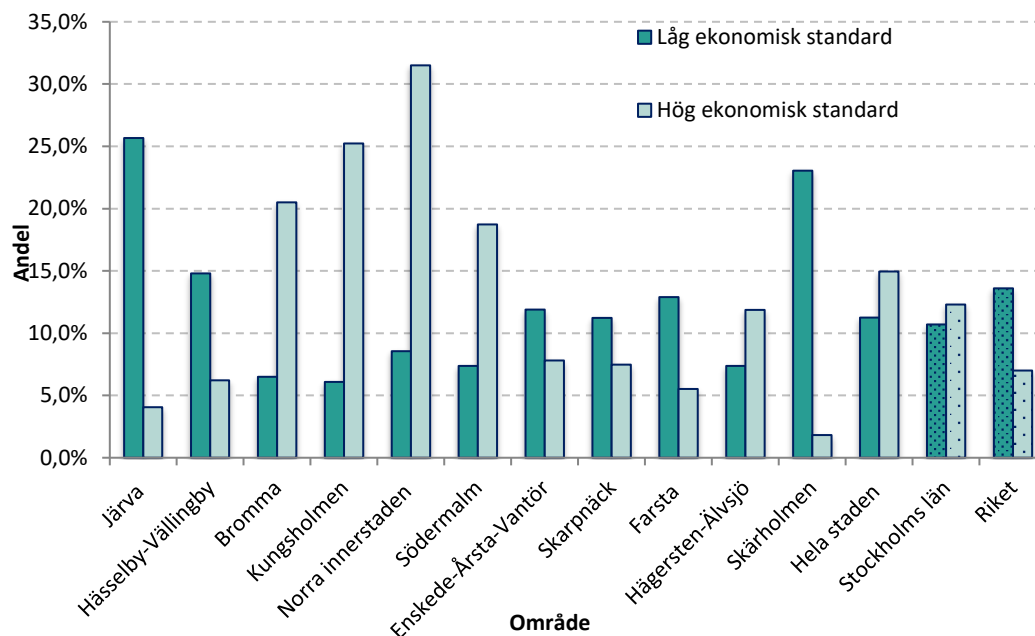
Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

När andelen av befolkningen i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard jämförs mellan stadens stadsdelsområden framgår att de skillnader mellan de med svensk respektive utländsk bakgrund, som påvisades i Figur 24 och Figur 25, återspeglas tydligt i den geografiska uppdelning som presenteras i Figur 29. I stadsdelsområden där en hög andel av befolkningen har utländsk bakgrund är andelen som bor i hushåll med låg ekonomisk standard relativt sett högre, och vice versa.

Högst andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard fanns i Järva och Skärholmen med 25,7 respektive 23,1 procent. Kungsholmen och Bromma hade i stället lägst andel i hushåll med låg ekonomisk standard, 6,1 respektive 6,5 procent.

I Norra innerstaden och Kungsholmen är förekomsten av personer i hushåll med hög ekonomisk standard som högst, 31,5 respektive 25,2 procent. Lägst andel personer i hushåll med hög ekonomisk standard var det i Järva och Skärholmen, 4,1 respektive 1,8 procent.

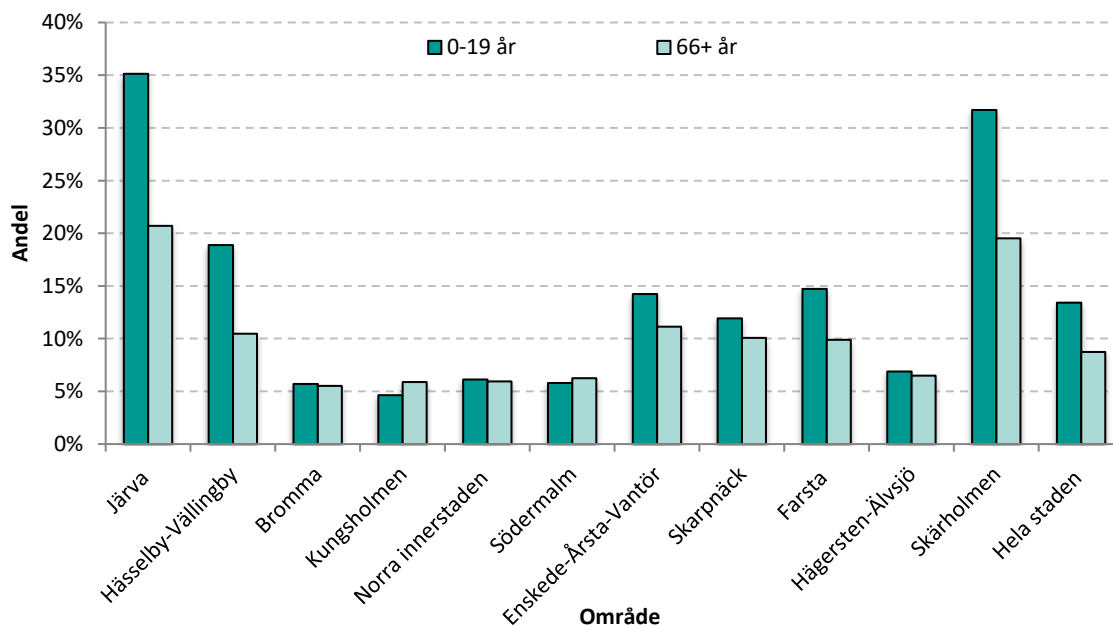
Figur 29: Andel individer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard uppdelat per stadsdelsområde år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

I Figur 30 visas andelen barn (0–19 år) och äldre (66+ år) som bor i hushåll med låg ekonomisk standard uppdelat på stadens stadsdelsområden. Andelarna är som högst för både barn och äldre i Järva, följt av Skärholmen. Dessa resultat går i linje med Figur 26, som visade uppdelning på ålder och bakgrund.

Figur 30: Andel barn och äldre som bor i hushåll med låg ekonomisk standard, per stadsdelsområde, år 2024.

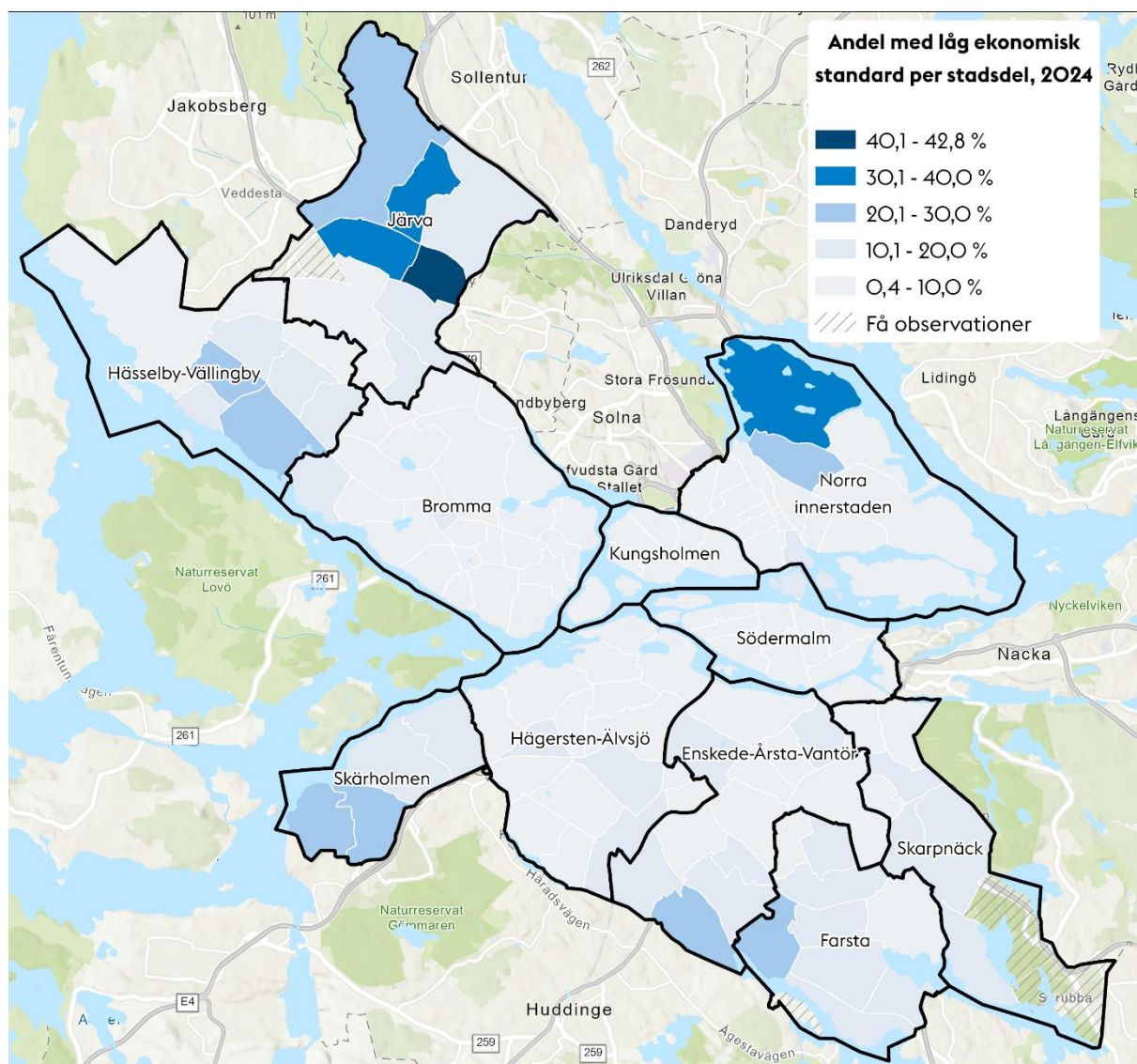

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Kartan som presenteras i

Figur 31 visar hur andelen personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard varierar beroende på stadsdel år 2024. Här framgår att vissa områden i stadsdelarna Järva har hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Även i Skärholmen och Hässelby-Vällingby finns områden med hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Universitetsområdet i Norra innerstaden har också en hög andel personer i hushåll med låg ekonomisk standard. Övriga stadsdelar i Norra innerstaden samt i Bromma och Hägersten-Älvsjö har generellt låga andelar i befolkningen som lever i låg ekonomisk standard.

Figur 31: Andel personer som lever i hushåll med låg ekonomisk standard, uppdelat per stadsdel år 2024.

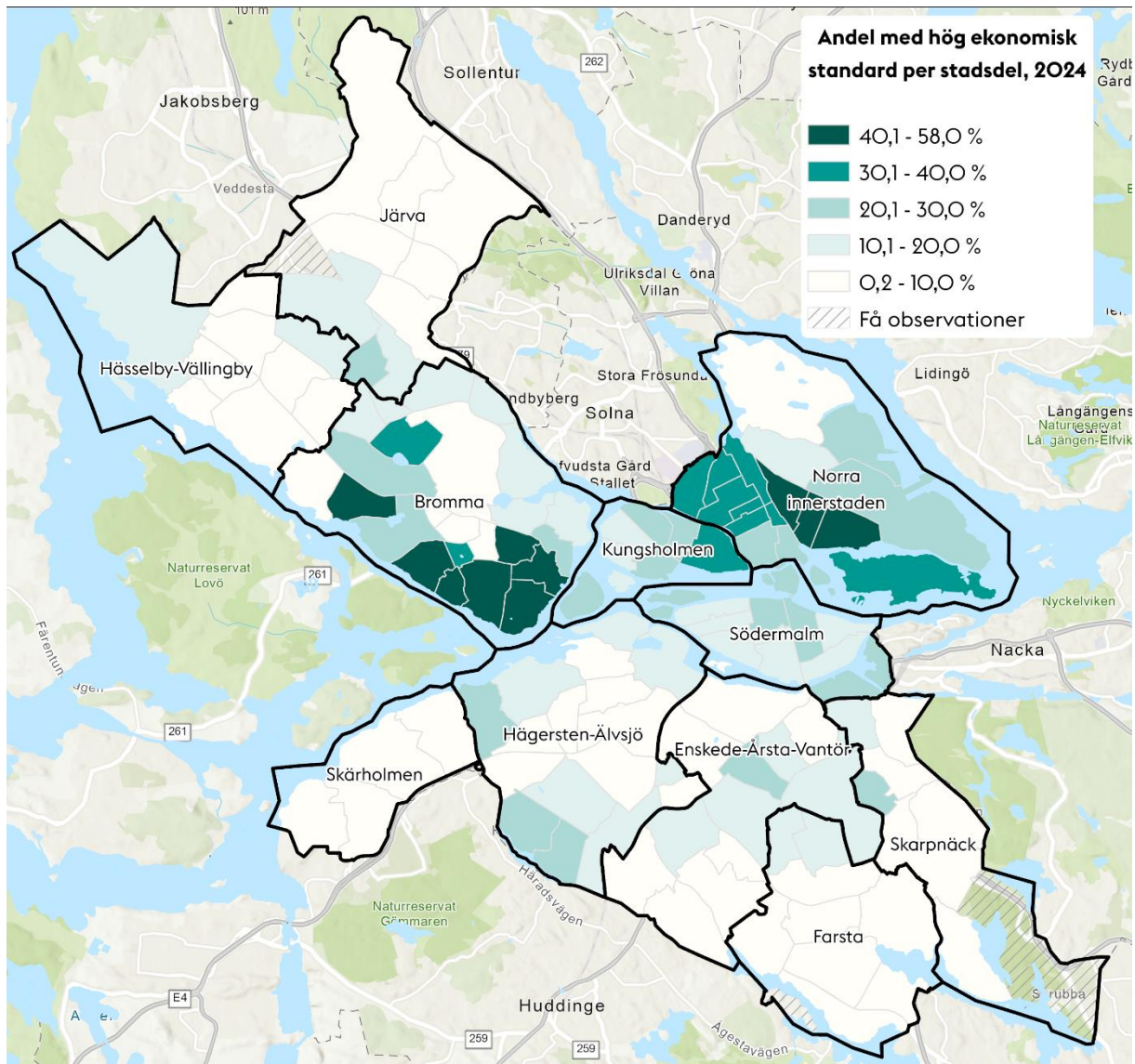

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Kartan i Figur 32 visar andelarna som lever i hushåll med hög ekonomisk standard i Stockholms stadsdelar år 2023. De stadsdelar som i

Figur 31 hade låga andelar med individer i låg ekonomisk standard visar i Figur 32 i stället på höga andelar med hög ekonomisk standard. I Bromma återfanns exempelvis totalt sex stadsdelar där andelen individer i hushåll med hög ekonomisk standard överstiger 48 procent.

Figur 32: Andel personer som lever i hushåll med hög ekonomisk standard per stadsdel år 2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

Andelen med låg ekonomisk standard har minskat i samtliga planeringsområden sedan 2014, med undantag för vissa år, vilket visas i Figur 33. Under år 2024 skedde minskningar i Inre staden och Västerort, men i Söderort hölls andelen med låg ekonomisk standard oförändrad.

Andelen med hög ekonomisk standard minskade mellan 2014 och 2018 för att sedan öka fram till och med år 2021. Efter en nedgång år 2022 ökade andelen med hög ekonomisk standard återigen. Under år 2024 ökade andelen i Inre staden och Söderort, medan det skedde en svag minskning i Västerort.

Figur 33: Andel personer i hushåll med låg respektive hög ekonomisk standard uppdelat per planeringsområde, åren 2014–2024.

Källa: SCB. Bearbetat av Sweco.

3 Bilaga: Källor och definitioner

3.1 Statistikens källor

Grundmaterialet kommer från Statistiska centralbyrån. Uppgifterna om inkomster och avdrag till delen som handlar om familje- och hushållsinkomster hämtas från de taxeringsuppgifter som SCB får via Skatteverket för personer som deklarerat eller skönstaxerats. I de fall det finns kontrolluppgifter för personer som inte deklarerat hämtas uppgifter om inkomster därifrån.

Sedan år 2014 hämtar SCB information om sektor och näringsgren från Företagsdatabasen (FDB) vilket tidigare tillhandahållits av Skatteverket. FDB kontrollerar om företaget är aktivt, vilande eller nedlagt. På grund av att matchningen gjorts mot ett annat register är det fler som saknar information om näringsgren och sektor 2014 jämfört med 2013 och 2015. Detta skulle eventuellt kunna påverka jämförbarheten i någon grad för år 2014.

Uppgifter om samtliga skattepliktiga sociala ersättningar, till exempel arbetslöshetsersättning och sjukpenning, finns registrerade via kontrolluppgift oavsett om man deklarerat eller inte. Uppgifter om ekonomiskt bistånd och bostadsbidrag samlas in från kommunerna.

Ur SCB:s register över totalbefolkningen (RTB) hämtas uppgifter om ålder, kön, hushållstyp, födelseland, antal barn samt folkbokföringsadress den 31 december inkomståret.

Från Pensionsmyndigheten hämtas uppgifter om förmåner i det allmänna pensionssystemet, såsom bostadstillägg för äldre och äldreförsörjningsstöd. Uppgifter om sjukpenning, föräldrapenning, sjuk- och aktivitetsersättning, bostadsbidrag m.m. kommer från Försäkringskassan.

Från Statens tjänstepensionsverk (SPV) respektive Kommunernas pensionsanstalt (KPA) hämtas uppgifter om statlig respektive kommunal tjänstepension. Uppgifter om övriga tjänstepensioner kommer från Skatteverket. Från Centrala studiestödsnämnden (CSN) hämtas uppgift om återbetalningspliktiga studiemedel, studiebidrag med mera.

3.2 Definitioner

Anställda: Förvärvsarbetande personer som har haft en arbetsinkomst av tjänst som är större än inkomsten av aktiv näringsverksamhet.

Arbetsinkomst: Summan av löneinkomst, inkomst av näringsverksamhet, ersättning i samband med sjukdom eller föräldraledighet samt dagersättning vid repetitionsutbildning och civilförsvar.

Disponibel inkomst: Den summa som återstår för konsumtion och sparande sedan man från summa förvärvs- och kapitalinkomst subtraherat slutliga skatter och lagt till skattefria ersättningar och bidrag (till exempel ekonomiskt bistånd, bostadsbidrag, barnbidrag). Disponibel inkomst är det inkomstbegrepp i den totalräknade inkomststatistiken som bäst

speglar köpkraften och levnadsstandarden för olika grupper i samhället. Den disponibla inkomsten redovisas på familjenivå (före 2015) och hushållsnivå (2015 och framåt) vilket innebär en del problem vid jämförelse av medelvärden i längre tidsserier.

Den disponibla inkomsten räknas fram genom att man från summa förvärvs- och kapitalinkomst drar ifrån (-) och lägger till (+) följande delkomponenter:

Slutlig skatt och sjömansskatt	(-)
Bostadsbidrag till barnfamiljer	(+)
Bostadsbidrag till ungdomar	(+)
Barnbidrag	(+)
Kommunalt bostadstillägg/Särskilt kommunalt bostadstillägg	(+)
Skattefri del av livränta/barnpension	(+)
Sjukpenning (skattefri)/frivillig pension (skattefri)/särskilt pensionstillägg	(+)
Handikappersättning	(+)
Bidragsförskott, erhållet belopp	(+)
Skattefritt studiestöd (lån o bidrag)	(+)
Dagersättning och utryckningsbidrag för värnpliktiga	(+)
Ekonomiskt bistånd	(+)
Återbetalt belopp av studiemedel	(-)
Underhållsbidrag, givet belopp	(-)

Disponibel inkomst viktat för konsumtionsenhet: För att göra jämförelser av disponibel inkomst mellan olika typer av hushåll (familjer före år 2015) används ett viktsystem, som antingen kallas för köpkraftsenheter eller konsumtionsenheter, där inkomsten relateras till hushållets sammansättning. Den disponibla inkomsten divideras med den vikt som gäller för hushållet. Skalan fastställs av SCB och bygger bland annat på budgetberäkningar utförda av Konsumentverket och underlag för bedömning av en baskonsumtion som kan beräknas för olika hushållstyper.

Vikterna är följande:

- Ensamboende: 1,0
- Sammanboende par: 1,51
- Ytterligare vuxen: 0,6
- Första barnet 0–19 år: 0,52
- Andra och påföljande barn 0–19 år: 0,42
- Växelvis boende barn 0–19 år, första barnet: 0,38
- Växelvis boende barn 0–19 år, andra och påföljande barn: 0,28

Fördelen med att använda konsumtionsenheter är att det blir lättare att jämföra olika områden med olika hushållsstorlekar, exempelvis ett område som i huvudsak består av små lägenheter och ett annat område som i huvudsak omfattar större lägenheter.

Familjebegrepp: I inkomststatistiken utgörs gifta/sammanboende familjer av *gifta par* som bor tillsammans, med eller utan barn. Dessutom ingår ej gifta sammanboende som *har gemensamma barn*. Ensamstående män och kvinnor utgörs av alla ej sammanboende, med eller utan barn, samt ogifta sammanboende utan gemensamma barn. Det finns alltså ingen uppgift om samboförhållanden i den totalräknade inkomststatistiken inom familjebegreppet. Hemmaboende barn över 18 år räknas som en egen familjeenhet. På riksnivå finns dock inkomstuppgifter för samtliga sammanboende i SCB:s Inkomstfördelningsundersökning (HEK).

Företagssektorn: Icke-finansiella företag, finansiella företag och personliga företag.

Förvärvsarbete: Personer som haft en arbetsinkomst som överstiger prisbasbeloppet för år 2023, 52 500 kronor. Prisbasbeloppet för år 2023 var 4 200 kronor högre än prisbasbeloppet för år 2022.

Gini-koefficient: Måttet används för att mäta inkomstfördelningen över hela inkomstskalan. Gini-koefficienten kan anta ett värde mellan noll och ett. Ett värde nära 1 innebär ojämnt fördelade inkomster och värde nära 0 innebär mer jämnt fördelade inkomster. Om alla har exakt samma inkomst så kommer Gini-koefficienten bli 0. Om en person i hela befolkningen besitter all inkomst så kommer Gini-koefficienten bli 1.

Hushållsbegrepp: I inkomststatistiken utgörs ett hushåll av personer som är folkbokförda på samma "bostadslägenhet". Ett hushåll definieras utifrån lägenhetsregistret där samtliga bostäder ska ha lägenhetsnummer, dock saknar 2–3 procent ett sådant. Lägenhetsnumret kopplas till personer som är folkbokförda på respektive bostadslägenhet. På detta sätt kan sammanboende personer, även om de inte är gifta eller har gemensamma barn, kopplas ihop. Med familjebegreppet kan endast sammanboende som är gifta och/eller har gemensamma barn kopplas ihop. Sedan år 2014 används hushållsbegreppet i inkomststatistiken då det ger en mer rättvisande bild av hushållens ekonomi. Till "barn" inom begreppet hushåll räknas individer som är mellan 0–19 år gamla.

Hushållssektorn: Hushåll, ideella föreningar, stiftelser med mera och registrerade trossamfund.

Inkomst av tjänst: Inkluderar lön från arbetsgivare, ersättning vid frånvaro från arbetet på grund av sjukdom eller föräldradighet, arbetslöshetsersättning samt ytterligare ett antal ersättningar. Dessutom ingår skattepliktiga naturaförmåner som till exempel traktamenten och bilförmån. I inkomstslaget inkomst av tjänst ingår även pension och livränta. Pension är här att betrakta som "sparad" tjänsteinkomst som arbetats ihop tidigare i livet. Inkomst av yrkesmässigt bedriven förvärvsverksamhet anses som **inkomst av näringsverksamhet** om inkomsten räknas inte in under inkomstslagen tjänst eller kapital. De flesta intäkter och kostnader som har direkt samband med verksamheten är skattepliktiga respektive avdragsgilla. En näringsverksamhet är aktiv om man har arbetat minst 600 timmar om året i verksamheten. Om man ej varit aktiv mer än 600 timmar i verksamheten är det fråga om passiv näringsverksamhet. Exempel på inkomster som ofta hänförs som passiv näringsverksamhet är inkomst av hyresfastighet och arrende.

Kommunala sektorn: Primärkommunal undersektor och landstingskommunal undersektor.

Näringsgren: Redovisas enligt Standard för svensk näringsgrensindelning (SNI 2007).

Näringsidkare: Förvärvsarbetande personer vars inkomst av aktiv näringsverksamhet är större än eller lika med arbetsinkomsten av tjänst.

Sammanräknad förvärvsinkomst: Summan av inkomst av tjänst och inkomst av näringsverksamhet. Kapitalinkomster ingår alltså inte. Detta inkomstbegrepp gäller till exempel vid redovisning av befolkningens inkomster fördelade efter ålder och civilstånd samt för delområden i staden. Sammanräknad förvärvsinkomst är ett begrepp som uppkom i samband med skattereformens genomförande år 1991.

Statliga sektorn: Statlig förvaltning.